

● TREŠDIENA, 2001. GADA 13. JŪNIJS

● Nr. 44 (7193)

● Cena mazumtirdzniecībā Ls 0,22

Godātie lasītāji!

Laikrakstu

NOVADNIEKSjūlijam un 2001. gada otrajam
pusgadam var abonēt līdz
27. jūnijam ieskaitot visās pasta
nodaļas un pie lauku pastniekiem.

Nenokavējet!

Līvānos svin pilsētas svētkus

● Līvānu pilsētas 75. gadadienas svētku dalībnieku gājiens. Foto: J. Magdalenoks

Materiālu par Līvānu pilsētas svētkiem lasiet 6. lappusē.

Samazināta nodeva par naturalizāciju

Ministru kabineta 5. jūnijs sēdē akceptēti grozījumi par valsts nodevas pamatlīķi samazināšanu personām, kuras vēlas iegūt Latvijas pilsonību naturalizācijas kārtibā, kā arī grozījumi noteikumos par latviešu valodas prasmes pārbauji. Jaunie noteikumi paredz, ka valsts nodevas pamatlīķi samazināta par 10 latiem un turpmāk būs 20 lati.

Paplašināts nodevas atlaižu sanēmēju loks. Turpmāk līdzīnējo 15 latu vietā 10 lati būs jāmaksā cilvēkiem, kas saņem vecuma vai izdienas pensijas, 2. un 3. grupas invalidiem, klātienes studentiem, vispārējās izglītības mācību iestāžu un arodskolu audzēkiem. Personām, kuru mēne-

ša ienākumi trīs mēnešu laikā pirms naturalizācijas pieteikuma iesniegšanas nav pārsnieguši krizes iztikas minimumu (aptuveni 38 lati), valsts nodeva būs tikai 3 lati. Tāda pati nodeva paredzēta arī bezdarbniekiem un iedzīvotājiem no daudzērnu ģimenēm ar trim un vairāk bērniem.

Naturalizācijas nodeva nebūs jāmaksā politiski represētajiem, 1. grupas invalidiem, bāreniem un bez vecāku apgādības palikušajiem bērniem, kā arī valsts un pašvaldību sociālās aprūpes iestādēs uzņemtajām personām.

Savukārt grozījumi par valsts valodas prasmes eksāmenu paredz, ka vispārējās vidējās izglītības mācībilstāžu audzēknji, kuri apgūst māzumtautību izglītības programmu un vēlas naturalizēties, valodas prasmes pārbau-

di kārto latviešu valodas un literatūras eksāmenā.

Jaunos valdības grozījumus atzinīgi vērtē Naturalizācijas pārvaldes Rēzeknes nodalas vadītāja Rita Zommere. Viņa pastāstīja, ka izmaiņas skars ievērojamu nepilsoņu loku, tiek prognozēts, ka naturalizācijas iesniegumu skaits varētu pieaugt.

Rēzeknes nodalas apkalpojamajā teritorijā (Rēzeknes pilsēta un rajons, Ludzas, Preiļu, Alūksnes, Balvu, Gulbenes, Madonas rajons) kopējais nepilsoņu skaits ir 21 959 jeb 7,6 procenti no kopējā iedzīvotājū skaita. Lielākais nepilsoņu skaits ir Rēzeknē — 4811 jeb 12,5 procenti no iedzīvotājū kopskaita, mazākais — Balvu rajonā, kur ir tikai 1763 nepilsoņi jeb 5,8 procenti no iedzīvotājū kopskaita. Rēzeknes nodalas dar-

binieku veiktās aptaujas un informatīvo dienu akcijas ar nepilsoņiem liecina, ka daudziem līdzīnējā valsts nodeva bija nopietns šķērslis, pieņemot lēmumu par naturalizēšanos. 2001. gada pirmajos četros mēnešos Rēzeknes nodalā un filiālēs valsts nodeva tika samazināta 27,9 procentiem no tiem nepilsoņiem, kas iesniedza pieteikumus naturalizācijai.

Jaunie grozījumi stāsies spēkā pēc to publicēšanas laikrakstā «Latvijas Vēstnesis». Savukārt grozījumi par vidusskolēnu latviešu valodas prasmes pārbaudi attieksies tikai uz nākošā mācību gada absolventiem.

Voldemārs Ivdris,
Naturalizācijas pārvaldes Rēzeknes reģionālās nodalas sabiedrisko attiecību vecākais referents

izpelēja, to palielina par starpību starp šajos noteikumos minēto minimālo darba algu un Ministru kabineta noteikto minimālo darba algu tajos mēnešos, par kuriem aprēķināma mēneša vidējā izpelēja.

Minēto noteikumu 3. punkts nosaka, ka ja darbiniekam saglabājama vidējā

saīsinātu darba laiku (35 stundas nedēļā), noteikta minimāla stundas tarifa likme — 0,405 lati.

Minēto noteikumu 3. punkts nosaka, ka ja darbiniekam saglabājama vidējā

izpelēja, to palielina par starpību starp šajos noteikumos minēto minimālo darba algu un Ministru kabineta noteikto minimālo darba algu tajos mēnešos, par kuriem aprēķināma mēneša vidējā izpelēja.

No 1. jūlija minimālā mēneša darba alga 60 latu

Valsts darba inspekcija atgādina, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2001. gada 6. marta noteikumiem nr. 103 «Noteikumi par minimālo darba algu ar š. g. 1. jūliju»:

■ minimālā mēneša darba alga (amatālga) noteikta 60 latu mēnesi;

■ minimāla stundas tarifa likme noteikta 0,355 lati;

■ darbiniekiem vecumā no

16 līdz 18 gadiem, kuri strādā

ZINAS

Pasaules bankas finansējums datorapmācības klases izveidošanai

Līvānu fonds «Baltā māja» ir saņēmis Pasaules bankas apstiprinājumu par finansējuma piešķiršanu datorapmācības klases izveidošanai. Projekts ir viens no apakšprojektiem pieaugušo izglītības centra veidošanas procesā, kas tika sākts 2000. gadā. Saņemtais finansējums 2850 latu apmērā tiks izmantots datorapmācības pasniedzēja darba algai, viena datora, programmu, mācību literatūras, kancelējas preču un datoraprīkojuma apkopes līdzekļu iegadei.

Projekta laikā ir paredzēts izveidot klasi ar astoņiem datoriem, izstrādāt programmas pamatiem un padziļinātai apguvei darbam ar dažādām programmām un interneta tīklu. Projekta sākuma posmā ir nodrošināti četri datori, kurus kā humānas pāldzības sūtījumu dāvināja fonda sadarības partneris Stichting Dienstverlening (Niderlande). Interneta pieslēguma un izmantošanas izdevumi tiks segti no Stichting Uitvoering Wachelden (Niderlande) piešķirtā finansējuma sieviešu izglītības centra veidošanai. Projekts ilgs vienu gadu — no šī gada līdz 2002. gada maijam.

Tiesa neatcelē arestu remontdarbiem

Augstāk tiesa vakar neatcelā arestu remontdarbiem Aglonas internātāgimnāzijā.

Kā «Novadnieks» jau informēja, Zemkopības ministrija bija griezusies Augstākajā tiesā ar blakusīs ūzīsām par aresta uzliksanu ēkas Jaunaglonā, Rūšonās ielā 11 remontdarbiem. Arests ipašumam uzlikts sakarā ar to, ka katoļu kūrija Rīgas apgabaltiesās iesniegusi prasību par ipašuma tiesību atjaunošanu uz šo ēku.

Augstāk tiesa otrdien lēmumu atstāja spēkā, un arests remontdarbiem Aglonas intrenātāgimnāzijā netika atcelts.

Lauka diena Apšeniekos

SIA «Kemira» Agrolatvijas Preiļu lauksaimniecības konsultāciju birojs 15. jūnijā Aizkalnes pagasta Apšeniekos rīko Lauka dienu. Zemnieki varēs iepazīties ar «Kemiras» nezāļu un slimību apkarošanas sistēmu grāudaugu sējumos. Sākums pulksten 11.00. Tuvākas ziņas Preiļu lauksaimniecības konsultāciju birojā pa tālrungi 22391.

Pārstāvēs Latviju Zviedrijā

Trīs jaunie mūzikāi: Edgars Kārklis, Dainis Paeglis un Ieva Karpenko no Līvānu ģimnāzijas bērnu folkloras kopas «Ceiruleits» drīzumā dosies uz Zviedriju, uz zviedru latviešu vasaras skolu, kur mācīs spēlēt dažādus instrumentus. «Ceiruleiša» daļnieki ir apguvuši daudzus mūzikas instrumentus. Piemēram, Ieva pašmācības ceļā iemācījās spēlēt vijoli. Kad pagājušajā gadā «Ceiruleits» uzstājās Mežciema veco ļaužu pansionātā, tā iemītnieki jutās tāk aizkustināti, ka kāds vecs mūzikās bērniem uzdzīvināja savu ilgi glabāto vijoli.

«Ceiruleiša» daļniekiem neilgā laikā tā būs otrs tikšanās ar Zviedriju. Maija beigās «Ceiruleits» piedalījās festivālā «Satiec Baltiju Skansenā» Zviedrijā. No Latvijas turp bija devušās arī grupas «Laiksnē», «Ilgi» un «Prāta vētra».

Sarīkojums bija domāts, lai zviedrus iepazīstinātu ar Baltijas valstu kultūru.

NACIONĀLĀS ZINAS

2025. gadā sirmgalvju būs divreiz vairāk nekā bērnu

Latvijā 2025. gadā to iedzīvotāju skaits, kuriem būs vīrs 60 gadiem, pārsniegsot bērnu un pusaudžu skaitu divas reizes, liecina Labklājības ministrija izstrādāta veselības aprūpes attīstības plāna provizoriiskie dati. Bērnu un pusaudžu līdz 14 gadu vecumam īpatsvars kopējā iedzīvotāju skaitā samazinās no 22,8% 1990. gadā līdz 17,8% 2000. gada sākumā. Savukārt iedzīvotāju skaits 60 un vairāk gadu vecumā jau šobrīd būtiski pārsniedz bērnu un pusaudžu skaitu valstī. Attīstības plānā lēsts, ka pensijas vecuma iedzīvotāju skaita pieauguma tendence visstraujāk pieaugšot pēc 2010. gada.

Maijā inflācija sasniedz vienu procentu

Centrālā statistikas pārvalde ziņo, ka vidējais patēriņa cenu līmenis maijā ir pieaudzis par vienu procentu. Šis pieaugums divīgi pārsniedz vidējo dzīves dārdzības pieauguma tempu Latvijā pēdējo gadu laikā. Vislielāko ietekmi uz inflācijas radītajiem statistiki pieraksta dārzenē, kā arī kartupeļu cenu pieaugumam par nepilniem 27%. Atzīmējams cenu pieaugums par 0,8% galai un galas izstrādājumiem, ko iespejams saistīt ar dažādām lopu sergam Eiropā. Vērts atzīmēt arī medicīnisko pakalpojumu un degvielas cenu pieaugumu ilgākā laika posmā. Inflācija maijā Latvijā bija krietiņa augstāka nekā Igaunijā (0,7%) un Lietuvā (0,6%).

Pensiju II līmenim piesakās neaktīvi

No 250 000 strādājošo, kuri pēc Labklājības ministrijas prognozem, ar laiku brīvprātīgi pievienosies pensiju sistēmas II līmenim, līdz šim pieteikušies ap 3000, zino «Diena». Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra izsūtījusi vairāk nekā 500 tūkstošus vēstulū strādājošajiem vecumā no 30 līdz 49 gadiem, bet cilvēku aktivitāte ir zema, iesaistīties II līmenī varēs arī pēc 1. jūlija.

Kā informēja Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Preiļu filiāles direktore Aija Naglinska, no Preiļu rajona pensiju II līmenim ir pieteikušies 48 cilvēki.

Jaunajām māmiņām divus pabalstus nesanemt

Lai gan tiek deklarēts, ka jaunās māmiņas, piedzimstot mazulim, var saņemt atbalstu no valsts dažādu pabalstu veidā, izrādās, likums noteic, ka jaunās māmiņas vienlaikus nevar saņemt materīnātās pabalstu un bērna kopšanas pabalstu. Materīnātās pabalstu var saņemt tikai tās sievietes, kurus ir sociāli apdrošinātas un par kurām darba devējs veicis sociālās iemaksas un pabalsta apmērs ir atkarīgs no iemaksu lieluma. Bērna kopšanas pabalsts ir 30 lati mēnesi, līdz bērns sasniedzis pusotra gada vecumu un 7,5 lati, līdz bērns sasniedz trīs gadu vecumu. Neatkarīgi no sociālajām iemaksām jaunās māmiņas var saņemt bērna piedzīšanas pabalstu - 98 latus. Ja sieviete stājusies uzskaitē līdz 12. grūtniecības nedēļai, viņa pabalstu var saņemt dubulti - 196 latus.

Jānu prognozes nav sausas

Šajā nedēļas nogalē sinoptiki sola lietu, arī Jānu prognozes nav iepriecinošas — tie būs slapji kā katru gadu. Uz siltumu varam cerēt jūlijā un augusta sākumā.

Ziņas sagatavoja T. Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (trešien, sešdien).

Reģistrācijas aplieciņa nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktore),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikraksts publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublējot atsaucē uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Novadnieks

Trešdiena, 2001. gada 13. jūnijā

INFORMĀCIJA, VĒSTULE

«Mēs esam dažādi un katrs savā veidā reaģējam uz tām problemām, ko mums uzdod dzīve.»

K. Raudive

Informācija par lielākajiem sociālās apdrošināšanas iemaksu parādniekiem Preiļos līdz 2001. gada 1. jūnijam

Nodokļa maksātāja nosaukums	Nodokļa maksātāja amatpersonas vārds, uzvārds	sociālās apdrošināšanas iemaksu parāds Ls
Preiļu slimnīcas pašvaldības uzņēmums	direktors Jānis Anspoks	8091,02
SIA «Varlinde»	direktore Larisa Saleniece	6236,51
R.Leonova z/s «Ezerkrasti»	īpašnieks Romans Leonovs	5765,86
SIA «Tauma Eikša»	valdes priekšsēdētājs Ilmārs Rutks	5133,43
SIA «Ozols»	direktors Jānis Baiba	4354,39
SIA «Universalveikals PL»	direktore Māriete Stačīte	3625,12
SIA «Koks»	direktors Jevģenījs Ševcovs	2927,00
SIA «Pūdži»	direktors Georgs Stupāns	2110,53
SIA «Ezerkrasti un Ko»	direktore Irēna Matisāne	2031,77
S. Siņutkina z/s «Knutenīca»	īpašnieks Sergejs Siņutkins	2002,89

Kā informē Valsts ieņēmušu dienesta Latgales reģionālā iestāde, attiecībā uz visiem parādniekiem (arī tiem, kas nav sarakstā), tiek veikti Latvijas Republikas likumdo-

šanā noteiktie piedziņas pasākumi.

Minot sociālā nodokļa parādniekus, jāuzsver, ka iedzīvotājiem būtu lietderīgi zināt savas tiesības saskaņā ar liku-

ma «Par nodokļiem un nodevām» 9. punktu un likuma «Par sociālo apdrošināšanu» 23. panta 4. daļu. Plašākas bezmaksas konsultācijas likumdošanā iedzīvotāji var

saņemt VID Latgales reģionālās iestādes konsultāciju daļā. Kontaktālrunis Preiļos 5324253.

Sagatavoja L.Rancāne

Ar Valsts veselības aprūpes attīstības plānu var iepazīties internetā

Labklājības ministrijas mājas lapā internetā var iepazīties ar Valsts veselības aprūpes attīstības plānu jeb struktūrplānu sadaļā «Jaunumi», aktivizējot lauciņu «Aktualitātes», kā arī sadaļā «Veselības aprūpes reforma».

Struktūrplāns parāda ambulatorās un stacionārās veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēju optimālo struktūru. Tā izveide ir balstīta uz

iedzīvotāju vajadzībām, ekonomiskajiem kritērijiem, valsts vidējā termiņa un ilgtelpīgā stratēģiju veselības aprūpes attīstībā un objektīvu pašreizējā stāvokļa izvērtējumu. Struktūrplāna izveide tiek iesaistīta visas ieinteresētās puses: pašvaldību, reģionālo slimokāsu, dažādu nevalstisko organizāciju pārstāvji, slimnīcu vadītāji, veselības aprūpes speciālisti,

Labklājības ministrijas un citu valsts institūciju pārstāvji.

Valsts veselības aprūpes attīstības plāna jeb struktūrplāna mērķis ir nodrošināt veselības aprūpes sistēmas turpmāku attīstību, optimizēt medicīnas pakalpojumu sniedzēju struktūru, paaugstināt sniegtā medicīnas pakalpojumu kvalitāti, izmaksu efektivitāti un racionālu pie-

ejamību pacientiem. Struktūrplāns ir izstrādāts, lai radītu pamatu integrētās veselības aprūpes sistēmas izveidei katrā reģionā un valstī kopumā.

Labklājības ministrijas mājas lapas adrese ir www.lm.gov.lv.

Labklājības ministrijā Sabiedrisko attiecību nodala

MUMS RAKSTA

Labklājības ministram A. Požarnovam

(Vēstules kopiju «Novadniekiem» atsūtīja tās autore, pensionēta lauku feldšere. Publicējam nedaudz saīsinātā veidā)

Cienījamie medīki, kuri pārstāv vēlētāju intereses Saeimā! Kā jums nav ienākusi prātā ģeniāla ideja — izteikt priekšlikumu, lai Latvijas jaunbagātnieki ziedotu kādu artavu Valsts asinsdonoru centram. Nabaga studentiem, kuri nodod asinis, lai saņemtu kādu latīnu, vajadzētu pieklājīgi samaksāt. Daudzi studenti badojas. Ieteicu iepazīties ar latviešu rakstnieka Viļa Plūdoga poēmu «Atraitnes dēls». Tuberkuloze kļūst aktuāla arī Latvijā.

Kādā no žurnāliem, kas iznāk krievu valodā, ir nodaļa par veselīgiem produktiem. Tulkoju burtiski: «Alus izsārgā no infarkta, insulta un pat par 50 procentiem mazina saslimšanu ar kataraktu! Priekšroku dot tumšām šķirnēm.»

Bet pazīstama dietoloģe latviešu valodā iznākošā žurnāla blakus sieriem, augļiem, dārzeniem min alu, ko pati iegādājoties ikdienā. Ģērbšanās stils esot mini. Nu, skaisti, ja ir personīgā mašīna un ziemā nav jāsalst uz ceļa vai pieturā, gaidot autobusu.

«Aldarim» reklāmas pie tiek. Svētigāk būtu ziedot asinsdonoru centram nekā sponsorēt braucienus līdzīgos

tam, kā uz Gotlandes salu. Medikamentu cenas ir ēliģi augstas, bet asinis un to komponenti pagaidām ir neaizvietojami.

Par televīzijas raidījumiem. Kādrezīz ārsti atzina, ka bērni televīzijas raidījumus drīkst skatīties ne vairāk par vienu stundu dienā. «Lauku Ayīzē» bija publicēts raksts par Zviedrijas sievietēm. Tur bija minēts arī tas, ka zviedru bērni televīziju skatās vienu stundu nedēļā. Kāpēc pie mums to nepopularizē, bet aizvien turpina reklamēt raidījumus kopā ar apšaubāmās kvalitātēs saldumiem? Svētdienas rītos tā vietā, lai bērns ar vecākiem izietu iepazīties ar dzīvo radību, viņš sēd pie

televīzora un skatās multenes ar atbaidošiem zīmējumiem un vardarbīgām izdarībām. Vai organizācijai «Glābiet bērnus» nebūtu ko teikt?

Džakuži vannas laukos nebūs. Lauku feldšeru punkts ir lauku cilvēku uzticības telefons, organizācijas «Glābiet bērnus» un pašvaldību sociālā darbinieka palīgs.

Atvainojos, ka virspusēji pieskāros dažādām tēmām. Gribētos, lai kompetenti medīki un citas organizācijas mēģinātu ko darīt lietas labā.

E. S.,
pensionāre
Pievienoti vēl pieci paraksti

TRESDIENAS INTERVIJA

Mīlu Latgales cilvēkus

— Cik sen Līvānos darbojas dzimtsarakstu nodaļa?

— Līvānos dzimtsarakstu reģistrācija notiek kopš 1977. gada. Septiņdesmitajos gados Līvāni bija augoša pilsēta, darbojās daudz rūpniecības uzņēmumu, tad kļuvām par rajona dzimtsarakstu nodaļas struktūrvienību. Atceros, ka tajos gados reģistrējām pat 37 jaundzimušos mēnesi. 1993. gadā pilsētā izveidoja patstāvigu dzimtsarakstu nodaļu, kas atrodas Līvānu novada domes pakļautībā, pašvaldība finansē nodaļas uzturešanu, darbinieku algas.

— Cik ilgi šajā darbā strādājat jūs?

— Uz Līvāniem atnācu 1976.

pirms tam biju beigusi kulūras darbinieku tehnikumu un strādājusi par dziedāšanas skolotāju Galēnos, Aglonā. Mani ievēroja toreizējā izpildkomitejas sekretāre Drosma Šeflere un uzaicināja lasit dzeju dzimtsarakstu reģistrācijās. 1976. gadā kļuvu par vecāko inspektorī, bet no 1993. gada strādāju par Līvānu pilsētas dzimtsarakstu nodaļas pārzini. Kopš šī gada 1. janvāra vadu Līvānu novada dzimtsarakstu nodaļu. Tagad esam novada struktūra, iedzīvotāji var reģistrēt dzimšanu, miršanu un laulības kā pagastos, tā arī novada centrā.

Patīkami, ka gan reģistrēto laulību, gan mazulīšu skaits pieaug. Ja pērnajā gadā Līvānu pilsētā reģistrējām 46 laulības, tad šogad kā līdz 29. maijam esam salaužuši jau 11 pārus. 2000. gadā piedzima 84 mazulī, šī gada piecos mēnešos reģistrēti jau 35 bērni. 1999. gadā, piemēram, piedzima tikai 36. Diemžēl pieaug arī mirstība — šī gada piecos mēnešos jau 76 mirušie.

— Pie jums cilvēki griežas emocionālos brižos, ar savu prieku un arī ar sāpēm...

— Darbā jābūt arī psihologam. Vienā dienā reģistrējam gan jaundzimušu bērniņu, par ko visiem ir prieks, taču cilvēki nāk arī ar sāpēm, kad zaudēts tuvinieks. Ir intuitīvi jājūt, kuram cilvēkam vajag pateikt mierinājuma vārdu, kuram ūdens glāzi pasniegt vai varbūt neteikt neko.

Reiz reģistrācijā bija cilvēki no Jūrmalas un ļoti brīnījās, ka nesaista augstprātīgu attieksmi. Esmu centisies cilvēkiem darīt labu, nekad neesmu bijusi lepna. Uzskatu, ka šeit ir ar labestību jāstrādā.

— Vai to sapratāt jau toteiz — pašā darba gaitu sākumā?

— Bija kļūdas un pārpratumi, rūgtuma briži. Pati rakstu scenārijus ceremonijām, meklēju atbilstošas dzejas rindas. Atceros, ka reiz biju uzrakstījusi jaunu tekstu, bet, izejot zāles priekšā, no uztraukuma aizmirsu gan jauno, gan veco. Sākumā rokas vienmēr tricēja, kad bija jārunā. Sevišķi uztraucos, ja reģistrējās kādi man

Līvānu dzimtsarakstu nodalas vadītāja jau 25 gadus ir JEKATERINA ŠAVĻUGA. Viņa nav skaitījusi, cik pāri stāvējuši viņas priekšā laulību ceremonijas laikā, cik mazulī reģistrēti šajos gados, cik ļaudis aizgājuši mūžībā. Jekaterina ļoti mil savu darbu, mil sirsngos un atsaucigos Latgales ļaudis un tieši tāda ir arī viņa pati.

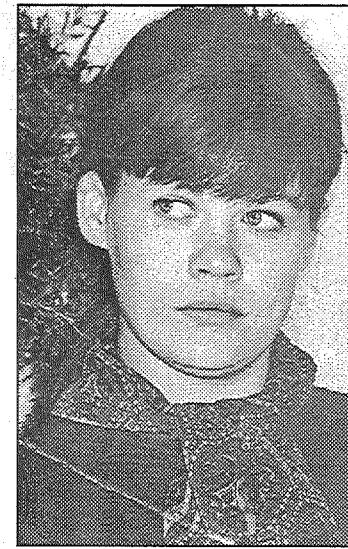
● «Bērnību atceros kā vienu vienīgu smagu darbu, taču tas mani ieaudzināja pamatīgu pienākuma apziņu, kas neļauj nevienu darbu darīt pavirši,» — saka Jekaterina Šavļuga.

3.

● Jekaterinas Šavļugas priekšā pie šī galda stāvējuši vairāki tūkstoši jauno pāru, kas nu jau auklē savus mazbērnus.

● Jekaterina jaunībā. Foto no J. Šavļugas albuma

jaunais vīrs aizskrien pa priekšu, līgavīja tenterē aizmugurē. Sievas un mātes gan grib sev labus vīrus un znotus, bet pašas savus dēlus bieži vien audzina par patēriņiem un pēc tam sūrojas. Domāju, ka ġimenē jābūt līdzsvaram, ciešai.

— Ja nebūtu dzimtsarakstu nodaļas vadītāja, kas jūs gribētu būt?

— Ja dzīvotu otrreiz, es laikam kļūtu par juristi vai tiesnesi. Daudzus gadus biju tiesas piesēdētāja, pašlaik jau vairākus gadus esmu domes administratīvās komisijas priekšsēdētāja. Man patīk vērot cilvēku attiecības, patīk analizēt viņu rīcības motīvus. Es ieklausos, ko stāsta viens, ko saka otrs. It kā abas puses runā taisnību un dara to pārliecinoši, taču tiesnesim ir jāzilem, kurā pusē ir taisnība.

— Administratīvā komisija ir viena no «smagākajām» komisijām pašvaldībā.

— Ziniet, cilvēki mēdz būt bezkaunīgi, piemēram, tie, kas izmet atkritumus ielu malās, piesārno pilsētu, posta, lauž. Tajā pašā laikā man ir ļoti ķēl to, kas pie mums nāk dzīves problēmu nomākti. Daudzi dzīvo ļoti sarežģitos apstākļos, nabazībā. Zinu sievieti, kura viena audzina bērnu, vīrs viņu pametis, darba nav, viņa izteik no bērnu pabalsta — 4,25 latiem mēnesi. Sieviete nevar palaist bērnu skolā, nevar apģērbt. Tādos brižos man saņaudzas sirds.

No otras puses raugoties, ir bērni, kas zog dolārus saviem vecākiem, tie ziņo policijai. Šādi gadījumi tiek nodoti izskatīšanai administratīvā komisijā. Bija gadījums, kad diskotēkas laikā jaunietis savas dabiskās vajadzības nokārtoja turpat deju zāle. Saucām jauno cilvēku uz administratīvo komisiju, arī māte bija klāt. Esmu emocionāla, toteiz ilgi nevarēju nomierināties.

Zinu, ka cilvēki ieklausās, nekad neviens nav bargi nosodīts, tikai runājam, jautājam, kāpēc darījis to vai citu pārkāpumu. Gadās, ka mani pēc tam uz ielas vairs neievincina, jo administratīvās komi-

sijas darbu uztver kā personīgu apvainojumu. Varbūt cilvēkiem vienkārši ir kauns? Ir gadījies runāt ar skolotājiem, kas darbā izmantojuši nepedagoģiskas metodes, bērns kaunināts klasesbiedru priekšā — publisku pazemojumu cilvēks izjūd audzēkņi smagāk un sāpīgāk. Klasesbiedri apsmēj, bērns pēc tam vairs negrib iet uz skolu.

— Kā jūs relaksējaties no darba?

— Man ir ļoti labs vīrs, meita, dēls, mazmeitiņa. Gribas izrunāties, un vīrs ir tas, kas vienmēr mani uzklausa, nomierina un pasaika, ka patiesībā jau nav par ko uztraukties. Ģimene un veselība — tās ir mana mūža pamatlīdzības.

— Teicāk, ka bērnība jums pagāja smagā darbā?

— Jā, es esmu dzimus Rēzeknes rajona Silarašu ciemā, esmu pēckara bērns, kuram nācās palielzēt vecākiem. Līdz skolai bija 9 kilometri ejami, ziemā dzīvojām internātā, bet vasarās vajadzēja strādāt lauku darbus. Bērnību atceros kā vienu vienīgu smagu darbu. Vecāki bija ļoti stingri, paši nodzīti kolhozu laukos pateica mums, bērniem, kas jāizravē, kas jāpāpāda. Darbs mani atstājis gan rūgtumu par bērnību, bet reizē arī ieaudzinājis pamatīgu pienākuma apziņu, nevaru nevienu darbu izdarīt pavirši, bezatbildīgi. To esmu arī saviem bērniem mācījusi. Ja negribi mazgāt traukus, tad ne-mazgā, taču, ja dari, tad izdari pēc labākās sirdsapziņas.

Mamma bija ukraiņiete, ticīgs cilvēks, nevienu vakaru mūs ne-nolika gulēt, nenoskaitījusi lūgšanu. Viņa bija lieliska audēja, mums mājās vienmēr bija linu pārvalki, palagi, austas segas. Mammīte mūs mudināja mācīties.

Mājās auga rabarberi, tādi resniem kātiem. 14 gadu vecumā aizbraucu ar tiem rabarberiem uz tirgu, pārdevu, par ieturgo naudu nopirku kurpes, viena pati pirmo reizi mūžā aizbraucu uz Rīgu un iestājos Kultūras darbinieku tehniskumā. ļoti mīlu Latgales cilvēkus par viņu uzņēmību, sirsniņu, viesmīlibu un vienkāršību, jo arī pati vienmēr esmu centusies tāda būt.

Lai gan uzskatu, ka ġimenē jābūt līdzsvaram starp sievietes un viršešā pienākumiem, taču mājīgu ma radītāja, ġimeniskā siltuma glabātāja vienmēr ir sieviete. Viņai sava viņi jāsagaida ar siltām vakariņām, vienmēr jābūt kaut kam, ar ko pacienāt draugus. Ar savu viņu Sergeju esmu kopā jau 25 gadus, viņš man ir otrs vīrs, pirmo reizi nācās smagi vilties.

Nevērtēju cilvēkus pēc turības vai izskata, bet gan pēc sirds. Ne jau skaistums ir galvenais. Ejot dien-dienā blakus, pie skaistuma pierod, tas ir tikai mīklis, kas pāries, svarīgāk par visu ir sapratne un cieņa divu cilvēku starpā.

G.Kraukle

14. JŪNIJS — KOMUNISTISKĀ TERORA UPURU PIEMINĀS DIENA

Novadnieks

Trešdiena, 2001. gada 13. jūnijā

- Daugavpils aprīķa Vārkavas pagasta virskārtībnieks Konstantīns Mežinskis, 1933.-1934. gads. Izvests no Mežinsku sādžas uz Kirova apgabala Vjatlagu. Miris 1942. gada 5. maijā.

Tā sākās masveida represijas Septītā plauja — nāves plauja

1941. gada 14. maija PSRS VK(b)P CK un TKP pilnīgi slepenais lēmums nr. 1299-526 «Par sociāli svešu elementu izsūtīšanu no Baltijas republikām, Rietumukrainas, Rietumbaltkrievijas un Moldāvijas» paredzēja izsūtīt:

1) kontrrevolucionāru organizāciju locekļus un viņu ģimenes;
2) bijušos žandarmus, policijas un cietumu vadošo sastāvu, kā arī ierindas policistus un cietuma darbiniekus, ja par viņiem ir kompromitējoši materiāli;

3) bijušos mužniekus, tīrgotajus (ar gada apgrozījumu virs 150 tūkstošiem latu), bijušos fabrikantus (ar gada apgrozījumu virs 200 tūkstošiem latu) un bijušos lielakos buržuaziskos valdību ierēdnus;

4) bijušos virsniekus, par kuriem ir kompromitējoši materiāli (tajā skaitā arī tos, kuri dienējuši sarkanās armijas teritorīalajos korpusos);

5) uz nāvi notiesāto vai nelegālā stāvoklī pārgājušo kontrrevolucionāru organizāciju dalībnieku ģimenes locekļus;

6) personas, kuras repatriācijas kārtībā ieradušās no Vācijas vai izbraukušas uz Vāciju, ja par viņiem ir kompromitējoši materiāli;

7) bēglus no Polijas, ja viņi attekušies pieņemt padomju pilsonību;

8) kriminālementus, kuri turpina savu noziedzīgo darbību;

9) policijā reģistrētās prostitūtās, ja viņas turpina savu iepriekšējo nodarbošanos.

Minētajā lēnumā norādīts, ka ar kompromitējošiem materiāliem

● Anspoku muižas pārvaldnieks Justīns Volonts (stāv pirms no labās) kopā ar pienotavas darbiniekiem 30. gados. Izsūtīts no Vanagu sādžas uz Kirova apgabala Vjatlagu. Miris 1941. gada 18. augustā.

jāsprot materiāli par pretpadomju darbību vai sakariem ar ārvalstu izlūkdienestiem. Ģimenes locekļu izsūtīšana lēmumos motīvēta ar ģimenes galvas arestu. Savukārt aresti motīvēti galvenokārt ar politisko, sabiedrisko un saimniecisko darbību laika periodā līdz tā saucamajai padomju varas nodibināšanai Latvijā. It sevišķi tikusi uzsverīta piederība aizsargu organizācijai, dienests Latvijas Valsts armijā, policijai, sastāvēšana Zemnieku savienībā, kā arī citās sabiedriskās un politiskās organizācijās.

1941. gada 14. jūnijā arestētie Latvijas brīvvalsts laikā bijuši: tīgotāji — 616, policisti — 306, cietuma uzraudži — 29, armijas virsnieki — 166, deputāti — 7,

diplomāti — 6, tiesneši — 31, skolotāji — 71, ārsti — 24, ga-rīdznieki — 7, studenti — 15, mežiņi un mežsargi — 39, zemnieki — 1345, pagasta vecākie — 44, pagasta sekretāri — 13. Administratīvā kārtā šajā dienā izsūtīti 9992 cilvēki. Pēc tautības izsūtīšanas sadalās šādi: latvieši — 8100, ebreji — 1212, krievi — 519, vācieši — 10, citas tautības — 151.

No Preiļu rajona teritorijas 14. jūnijā izvesti 150 cilvēki. No Līvāniem izvesti 25, no Preiļiem — 16, no Līvānu pagasta — 43, no Preiļu pagasta — 10, no Rudzētu pagasta — 27, no Galēnu pagasta — 9, no Silajānu pagasta — 14, no Kapiņu pagasta — 6.

(No Latvijas Universitātes profesora Heinriha Stroda publikācijas «Lauku Avīzē» 1989. gada 20. janvārī)

Latvijas vēsturē vērojami septiņi divu raksturu laikmeti, kad tās iedzīvotāji cieta visvairāk, — kari par kundzību pie Baltijas jūras, to sekas šajā zemē un mēra laikā, ar pēdējo saprotot vislielāko epidēmiju plosišanos, lielu mirstību. Septītā nāves plauja notika divdesmitā gadsimta 40. gados, ko varētu saukt arī par asiņaino desmitadi.

Latvijas iedzīvotāju skaits 1939. gadā sasniedza 2 miljonus, Latvijas politiskās un demogrāfiskās izmaiņas noteica Hitlera — Stalīna 1939. gada 23. augusta līgums līdz ar tā slepenajiem pielikumiem par iespāida sfēru sadalīšanu.

Trieciens tika dots 1941. gadā. Te minama Latvijas iedzīvotāju nelikumīgā izsūtīšana uz Sibīriju 1941. gada 14. jūnijā. Izpildot VK(b)P CK un PSRS Tautas Komisāru Padomes 1941. gada 14. maija lēmumu, pēc PSRS IeTK 1939. gada 11. oktobra instrukcijas 1941. gada 14. jūnijā 662 preču vagonos no Latvijas bez tiesas sprieduma izveda uz Sibīriju ne mazāk kā 17 000 cilvēku. Pēc dažiem dienām, 1941. gada jūnijā — jūlijā bija paredzēts izvest vēl pāri par 62 000 cilvēku.

Starp 1941. gada 14. jūnijā izvestajiem 15 081 cilvēku — 6447 (47,7 procenti) bija vīrieši un 5302 (35,1 procents) sievietes. 3332 bi-

ja bēri, kas jaunāki par 16 gadiem (22,1 procents), iekaitot 291 zīdaini līdz viena gada vecumam. 315 cilvēki bija vecāki par 70 gadiem. No visiem deportētajiem 39,2 procenti bija pilsētu un 60,8 procenti — lauku iedzīvotāji. No visiem izvestajiem 16,6 procenti bija no Kurzemes; 11 procenti — no Latgales un 33 procenti no Rīgas.

Pēc aprēķiniem 1940. un 1941. gadā no Latvijas izvesti 2093 skolēni, to skaitā 1329 no pamatskolām un 498 no vidusskolām, tāpat 474 skolotāji. Bez tam 1941.

— 1941. gadā Latvijas PSR torījā vismaz 1488 cilvēki bija nesaute un 6182 arestētie 13. un 14. jūnijā izvesti no cietumiem. Starp šiem cilvēkiem varēja būt tiesātas vai tiesājamas personas. Tieka rēķināts, ka pirmajā padomju varas gadā Latvija zaudēja 35 828 cilvēkus (1,8 procentus Latvijas iedzīvotāju).

Stalīnskajās deportācijās un iznīcināšanās 1940. — 1941. gadā cieta visu tautību, specialitāšu, dzimumu un vecumu Latvijas pilsoni, nereti ar lielu garīgu potenciālu. Līdz karam Latvija zaudēja ap 99 tūkstošiem (4,9 procentus) iedzīvotāju.

Jaunākajos pētījumos iedzīvotāju zaudējumus Latvijā pēdējā nāves plaujā, iekaitot emigritus, rēķina uz 720 000 (36 procenti). Ja tas izrādītos tā, tad Latvija tajā laikā iedzīvotāju zaudējuma procentuālajā ziņā būtu pirmajā vietā pasaulei.

Top atmiņu ieraksti par izsūtījumu

Maija beigās Preiļu vēstures un lietiskās mākslas muzeja darbinieki devās tematiskā ekspedīcijā pie bijušajiem izsūtītajiem, lai veiktu videoierakstus par pirms sešdesmit gadiem pieredzēto.

Visbriesmīgākais Sibīrijā bija ciest badu

Tagadējā Rudzētu pagasta iedzīvotāja Zaiga Martinsons kopā ar vecākiem izsūtīta no Jumpravas pagasta. Viņas tēvs Arvids bija stacijas priekšnieks un aizsargs. 1941. gada pavasarī viņš jau zināja, ka draud izsūtīšana, tāpēc aizbēga no mājām un slēpās. Protams, vēlāk viņu atrada, notiesāja, tēvs izcieta sodu un vēlāk atgriezās Latvijā. Taču Zaigu kopā ar māsu Vitu, tikai divus gadus vēlo brālīti Jāni, mamma un vecmāmu izveda uz Tomskas apgabala Parabelas rajonu.

Tikai drausmīgākajos murgos var iedomāties apstāklus, kādos nācās dzīvot bērniem. Saslima un nomira gan māte, gan vecāmāte. Abas māsas un brālīti pieņēma sveša sieviete. Bēri izdzīvoja, bet vēl tagad Zaigas kundze kā launāko no Sibīrijas laikiem atceras nepārtraukto bāda sajūtu. Varbūt tieši tāpēc pensionāre no savas nebūt ne lielās pensijas atlīcina kādu nieku augļiem un kāruņiem mazbērniem.

Izveda priekšzīmīgus saimnieku

Ruta Vasaraudze (Līvānu novada Turku pagasts) ir viena no tām nedaudzajām izsūtītajām, kura atgriezās savās mājās. Nevis vienkārši mājās, bet sētā, kuru būvēja un iekārtoja viņas vecāki.

Ādams Grugulis bija priekšzīmīgs lauksaimnieks, pašvaldību un sabiedrisko darbinieku, I pa-saules kara un Latvijas brīvības cīņu dalībnieks, Lāčplēša Kara or-

deņa, Atzinības krusta un Aizsargu Nopelnīkrusta kavalieris. Uz zemes, kas piešķirta no Līvānu pagasta Jaunāsmuižas, bija izveidojis jaunsaimniecību, ko nosaucis par «Strautīniem». No 1928. līdz 1941. gadam bijis Līvānu pagasta vecākais un 18. Daugavpils aizsargu pulka 3. rotas komandieris. Miris 1942. gadā Vjatlagā.

Sieva (mira Sibīrijā 1955. gadā) un četri bērni tika izvesti uz Krasnojarskas apgabala Tasejevas rajonu. Māte un bērni bija norikoti strādāt sāls ražošanas rūpīcā. Neaprakstāmi smagi darba apstākļi, mežonīgs un mokošs bāds. Kad ģimenei vēlāk pārcēla strādāt uz kolhozu, dzīve kļuva vieglāka. Tur Ruta iemācījās strādāt uz traktoru, bet tajā pat laikā sabeidza veselību.

Divreiz mērotais ceļš uz Sibīriju

Līvāniets Vitālijs Nešpors ko-pār vecākiem, diviem brāļiem un

divām māsām tika izvesti no Ilūkstes aprīķa Dvietes pagasta, no skaitām un labi iekoptām mājām. Ģimenei ne prātā nenāca, ka viņus gaida tāds moku ceļš, jo patiesībā izvešanai nebija nekāda pamata. Vienīgais iemesls varēja būt tas, ka viens no vecākajiem dēliem bija mazpulkalniņš. Saimniecībā esot rīkotas mazpulcēnu sacensības šaušanā, mājās kratīšanas laikā atrastas dažas patronas. Droši vien tāpēc padomju varas «gāzēji» devās līdzi citiem.

Tēvs Staņislavs mira Vjatlagā jau 1941. gada decembrī, māte ar bērniem tika nometināta Kirovas apgabalā. Kad 1947. gadā izsūtītos bērnus pamazām sāka sūtīt uz Latviju, mājup devās arī Vitālijs. Sāka strādāt, bet 1949. gadā atkal izsūtīja, jo varas iestādes uzskatīja, ka viņš esot izbēdzis no nometinājuma vietas.

Vitālijs Nešpors, atceroties izsūtīšanu, tur ļaunu prātu vienīgi uz to cilvēku, kurš, labi zinādams, neizzūd.

Pēc Preiļu vēstures un lietiskās mākslas muzeja darbinieku turpinās ekspedīciju. Taps filma, kur katrs kadrs būs piesātināts ar bezgalīgām sāpēm un ar atmiņām, kas neizzūd.

Pēc Preiļu vēstures un lietiskās mākslas muzeja materiāliem sagatavoja L.Kirillova

VESELĪGS DZĪVESVEIDS

Dosim priekšroku nākotnei bez alkohola

Latvijas Universitātes Atturības un Veselības veicināšanas (Jāņa Dāvja) fonds (LU AVIV) griežas pie vidusskolu pedagogiem, audzēkiem un vecākiem ar sadarbības priekšlikumu. Fonds aicina vidusskolu beidzējus, kuri gatavojas studēt Latvijas Universitātē un dod priekšroku skaidram, veselīgam no alkohola un citām narkotikām brīvam, garīgi un fiziski pilnvērtīgam dzīves veidam, saistīties ar LU AVIV fondu.

Fonda dalībniekiem ir iespēja dabūt mājvietu kopmītnē ar makssas atvieglojumiem, veidot vidi, kas atbilst izvēlētam dzīves veidam. Viņiem tiek piedāvātas plašas zīnas un pētnieciskā darba iespējas, īpaši veselības izglītībā un aizsardzībā, novadpētniecībā un citur. Fonda sagatavotais studiju kurss «Tautas veselības izglītība un aizsardzība Latvijā kultūrvēsturiskā skatījumā» un tā ietvaros studentiem domāta pētnieciskā programma ir mēģinājums sekmēt kultūrvēsturiskā mantojuma apguvi, pa- plāsnīt un padziļināt topošo spe-

cīalistu, īpaši pedagogu zināšanas.

Iesniedzot iestāšanās dokumentus LU, jauniešiem vienlaikus jāgriežas fondā uz pārrunām. Vietu skaits kopmītnē ir ierobežots, tādēļ vēlams piezīmēt vai ierasties personīgi savlaci. Fonda adrese: Raiņa bulvāri 19, Rīga, LV — 1586, Latvijas Universitātes Veselības muzejā (pa galvenajām treppēm 4. stāvā 409. vai 411. telpā). Tālrunis: 7-034566, 7-034565 (dienā) vai 7-624181 (ritos un vakaros Ilgai Kapaniecei).

Jauniešiem, kas izvēlas skaidru dzīves veidu

Latvijas Universitātē jau kādu laiku darbojas Atturības un veselības izglītības veicināšanas fonda. Tieki veidota kopmītnē studentiem — skaidras dzīves piekrītejiem.

Fonda priekšsēdētāja, pasniegēja Ilda Kapaniece stāsta:

— Normāls bērns piedzimst dabiskam, tātad, skaidram dzīves veidam. Bet ko bērns redz visapkārt? Smēķējošus un dzerošus cilvēkus. Ja vēl dzeršanas tradīcijas notiek estētiskā formā, tad jaunajam cilvēkā nerodas nekāda pretreakcija. Pati sabiedrība tām

pieradina. Pat skolu nevar atklāt bez šampanieša pudeles. Un ko bērni redz televizorū ekrānos?

Tomēr jaunatnei ir tieksme no visa netūrā atbilstīties. Savā pasniegējējās pieredzē ievēroju tipisku ainu, — atturībnieks jaunietis nāk no atturībnieku ģimenēs, vai arī gluži pretēji — no dzērāju vides.

Vislielāk nelaimē ir tā, ka jauniešiem savā vairākumā trūkst laba piemēra. Liela nozīme ir pedagoģiem. Latvijas pirmās brīvvalsts laikā skolotāji tiesi ar savu dzīves veidu rādīja jaunietim skaidrības ceļu. Nupat aizvadītā gadsimta divdesmito gadu nogalē Latvijā bija vairāk nekā 30 skolas, kurās gan pedagoģi, gan skolēni dzīvoja skaidru pilnvērtīgu dzīvi, un šī parauga priekšā padevās arī vecāki. Trīsdesmito gadu beigās, kad valsts uzņēmās atbildību par jaunatnes audzināšanu «atturības garā» (tā laika oficiālais formulējums), šādu skolu bija daudz vairāk.

Savulaik Augsts Dombrovskis izteica savu pedagoģisko formulu, kura sekmīgi īstenojās viņa dibinātajā (1904.) «Bezalkohola biedrībā «Ziemeļblāzma», viņa celtais skolās un Martas Rinkas vadītajā bērnudārzā. Protī, uz skaidrā prātu caur zināšagām, kultūru un

• **Jānis Dāvis (1867. — 1959.)** — publicists, pedagoģs un pretalkohola kustības vadītājs, aktīvs latviešu skolu, izglītības un atturības biedrību dibinātājs carisma laikā, populārs skolas grāmatu autors. Latvijas brīvvalsts gados J.Dāvja uzmanības centrā bija studējošā jaunatne — topošā inteliģence. Viņš morāli un materiāli atbalstījis Latvijas Universitātes studentu atturības organizācijas.

fiziski darbīgu, veselīgu dzīvi. Viņš cēla ne tikai skolas, bet XX gadsimta sākumā deva mājvietu latviešu radošajai inteliģencēi Burtnieku namā. Šajā namā dzīvoja un strādāja Krišjānis Barons, Jānis Jaunsudrabiņš, Kārlis Skalbe, Antons Austriņš un citi.

Pirmās Latvijas Republikas gados uzkrājās laba pieredze jaunatnes audzināšanā. No Latvijas Universitātes studentu atturības biedrības (LUSAB) nāca virkne sabiedrisku darbinieku, arī pirmie veselības mācības instruktori. Biedrībai žurnālu un citu literatūru palīdzēja izdot Jānis Dāvis. Gandrīz visi izglītības ministri nāca no Universitātes, piemēram, profesori Juris Plāķis, Aleksandrs Dauge, Augusts Tentelis, Jūlijs Auškaps un citi. Tie visi bija skaidra dzīves stilā cilvēki un šī pārliecība izpauðās arī vīnu darbībā, skaidrības gars tika balstīts arī Universitātē.

Jānis Dāvis gāja Augusta Domābrovska pēdās. Arī viņa mecenātismam līdzekļus deva paša darbs. 1940. gada janvārī viņš savā testamentā novēlēja sešstāvu mūra dzīvojamo un veikala namu Latvijas Universitātei, lai šeit iekārtotu kopmītni studentu atturības organizācijas biedriem. Šo nodomu izjaucā pavērsiens Latvijas dzīvē 1940. gada jūnijā. Tagad ir iespēja daļēji īstenot šo novelējumu.

LU AVIV fondu nodibinājām vairāk nekā pirms gada. Fonda darbības pamattematika ir — veselības izglītība un aizsardzība Latvijas kultūrvēsturiskā skatījumā. Tā paver pētnieciska darba iespējas ne tikai vēsturniekiem, pedagoģiem, bet arī filoloģiem, juristiem, socioloģiem, medikiem un citiem.

Mēs cenšamies īstenot J.Dāvja ieceri, gribam, lai mūsu fonda biedri būtu vienuviet. Tagad ir vairākas lielas kopmītnes, bet jauniešiem ar skaidru dzīves veidu būtībā vietas parastā kopmītnē nav. Ja nesmēkētājam jādzīvo kopā pat vienā koridorā ar smēkētājiem, tā ir katorga. Universitātes rektors profesors Ivars Lācis ir pretimnākošs un atbalsta atsevišķas kopmītnes veidošanu. Jau šajā mācību gadā fonda biedriem būs kopmītnē ar maksas atvieglojumiem labi izremontētās telpās. Tagad jāveido studentu kontingents. Domājam, ka pamatā tas nāks no veselību veicinošām skolām. Mūsu pulkā gaidīti un aicināti ir visi skaidra dzīves veida jaunieši, kas studē Latvijas Universitātē.

Sagatavoja L.Rancāne

REKLĀMA

REKLĀMA

REKLĀMA

REKLĀMA

Ja Tev vēl nav tālruņa līnijas, ierīko to par

35 latiem!

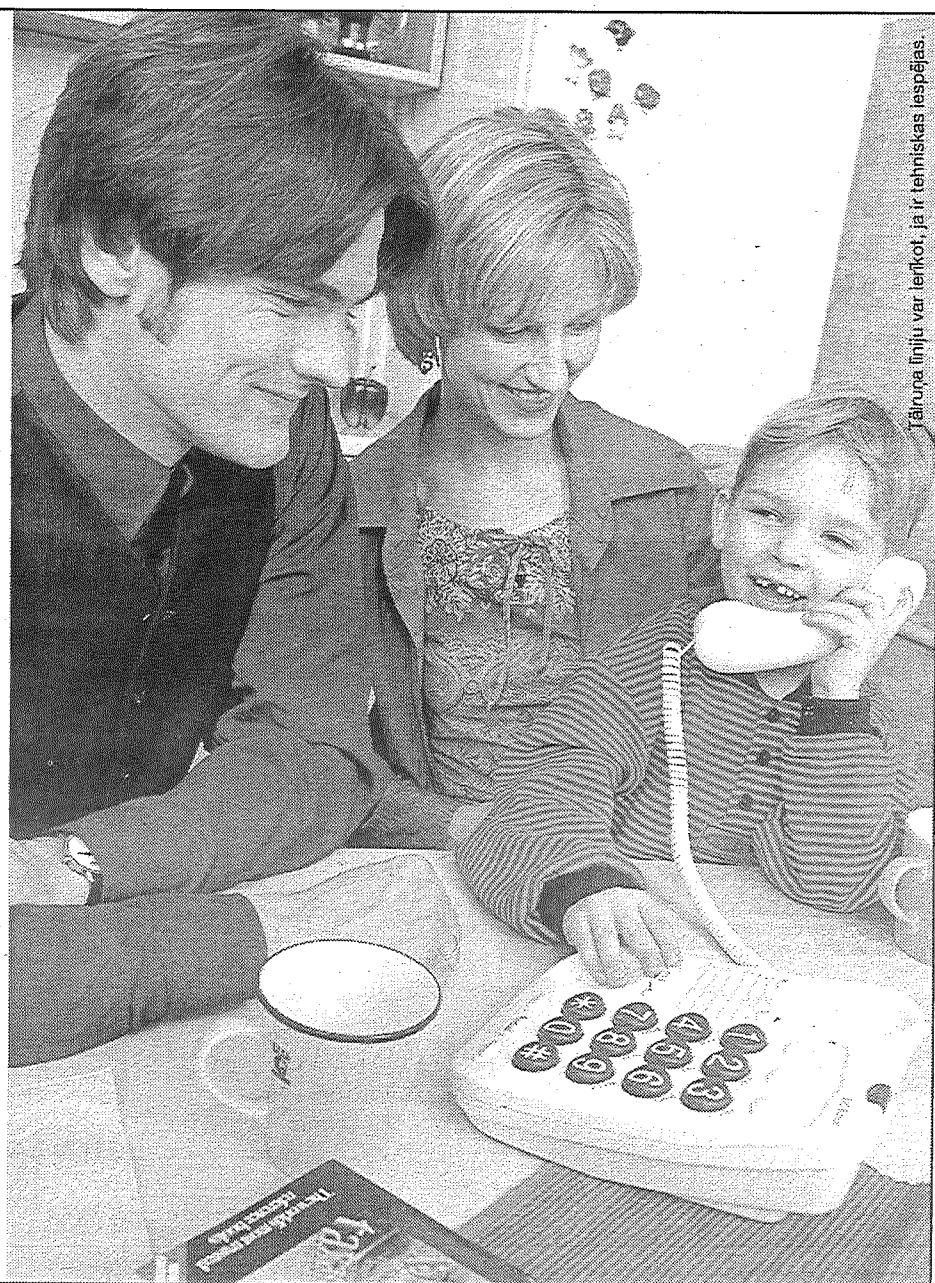
**Iespēja pieslēgt
tālruņa līniju uz nomaksu!**

Piedāvājums ir spēkā līdz 31. jūlijam

Zvani un piesakies — 800 8040, informācija www.lattelekom.lv

 Lattelekom

Esam tuvāk

Līvāniem — 75

Pilsētas svētkus ievadīja bērnu mūzikas festivāla «Saules lie-tuss» dalībnieku gājiens no pilsētas centrālā laukuma līdz novada kultūras centram. Svētkus atklāja Līvānu novada domes priekšsēdētājs Visvaldis Gercāns un Līvānu bērnu un jauniešu centra vadītāja Valentīna Poikāne. Viņi apbalvoja tos bērnus un jauniešus, kuri piedalījās Līvānu pilsētas 75. dzimšanas dienai veltītajā konkursā, mudinot izzināt savas pilsētas vēsturi, ieskatīties tās nā-kotnē. Savukārt gājiens dalībnieki — svētku rotā tērpusies bērni un jaunieši pilsētniekiem sniedza lielisku koncertu, kurā netrūka nedz tautas dziesmu un deju, nedz mūsdienīgu muzikālu un dejisku sniegumu. Koncerts bija dāvana savai pilsētai, tai nopietni gatavo-

jušies bija gan mazie mākslinieki, gan viņu pedagogi, gan arī ve-cāki.

Par to, ka vispusīga kultūras dzīve un talantīga jaunatne ir viena no Līvānu lielākajām bagāti-bām, liecināja kuplais dalībnieku pulks — vokālie ansamblī «Spur-galiņas» un «Cālis» (vadītāja S.Bulmeistere), folkloras kopa «Ceiruleits» (A.Kārkle), Līvānu kultūras centra vokālā studija 1 un vokālā studija 2 (A.Gavare), Laimīnas skolas deju kolektīvs (A.Ancāne) un dziedātāji (L.Vuš-kārniece), Pastariņa skolas deju kolektīvs (A.Gusāre), Līvānu kul-tūras centra deju kolektīvs (I.Pra-nevska), Līvānu bērnu un jauniešu centra pirmsskolas apmācības gru-pa «Kāpēciši» (B.Mazure), jaunie-šu klubīņš (A.Grugule), popgrupa

(S.Bulmeistere), teātra pulciņš (B.Mazure), šuvēju (S.Rinkus) un frizeru (I.Paegle) šovs, Rožupes pamatskolas deju kolektīvs (I.Lie-tauniece), dižais stāstnieks Kris-tāps Ancāns (M.Ancāne), Turku pagasta popgrupa «Mēs paši» (V.Elsnes), hip-hop deju grupa (I.Kobizeva), Līvānu 2. vidussko-las sporta deju grupa (S.Volkova) un sporta deju klubs «Dvesma» (S.Stepanovs).

— Katrs cilvēks Līvānu vēstures izaugsmē ir ielicis savu darbu, savus nopeļnus, — tā, atklājot sportistu līvāniešu sasniegumu izstādi sacīja novada sporta me-toodiķe Mārite Vilcāne. Izstādē bija aplūkojami cīņu sporta, vieglatlētikas pārstāvju un sporta dejanāju izcīnītie kausi, medaļas, diplomi. Tikai maza daļina no neskaitā-

1926. gada jūnijā trim miestiem — Ainažiem, Madonai un Līvāniem — tika piešķirtas pilsētas tiesības. 75 gadus pēc šī notikuma — 2001. gada 10. jūnijā līvānieši savai pilsētai bija sarūpējuši dā-vanu — pilsētas svētkuš.

Novadnieks
Trešdiena, 2001. gada 13. jūnijus

Līvānos svīn pilsētas svētkus

mām stundām neatlaidīgā darba, kas norit sporta zālēs, no cīņu sviedriem un uzvaras prieka bija redzami vienkopus Līvānu novada kultūras centrā.

Sporta karalieni — vieglatlētiku no pussimts sportistu līvāniešu lielā pulka pārstāvēja Gunārs Mī-kulis un Vjačeslags Grigorjevs. G.Mīkulīs izstādījis 49 gados iz-cīnīto uzvaru apliecinājumu kolekciju, bet pats atklāšanā nepie-dalījās, jo cīnījās par jaunām uzva-rām sacīkstēs Valmierā. Viņš izstā-dē pārstāvēja soļošanu, galda spē-lēs un orientēšanos. Savukārt Vja-česlags Grigorjevs pie Līvānu sporta debesīm vienmēr paliks kā 2000. gada olimpisko spēļu kan-didāts, kā nacionālās izlases dalib-nieks 50 km distancē soļošanā. 2000. gada vieglatlētikas gada-grāmatā pavism lasāmi 13 līvā-niešu vārdi, starp viņiem kā labā-kie arī V.Grigorjevs (50 km soļo-šanā) un ģimnāziste Līga Švirkste (400 m barjerskrējienā).

Jauniešu vidū nedalītu populari-tāti Līvānos izpelnījušies cīņu sporta veidi — tekvon-do un kik-bockss. Josifs Kovči pirmais pilsētā sāka nopietni trenēties kik-boksā un svara kategorijā līdz 72 kg viņš ir Latvijas čempions kopš 1996. gada. Bijis Čehijas un So-mijas čempions, Eiropas čempio-nātā kikboksā ieguvis bronzas, bet 1998. gadā — sudraba medaļu. J.Kovči augstākais sasniegums — 1997. gada pasaules čempionāta laureāta tituls. Augustā sportistu gaida starts pasaules čempionātā Australijā. Jau divus gadus Latvi-jas čempions savā svara kategorijā un vecuma grupā ir arī izcilā sportista dēls Otto Kovči.

Tekvon-do melnās jostas otrā dana ipašnieks un treneris Jānis Grāveris ar tekvo-do sāka nodar-boties pirms 12 gadiem. 1999. ga-dā izcīnījis Eiropas kausu, bet jau jūlijā sportists dosies uz pasaules

čempionātu Itālijā. Kā teica viņš pats, starts pasaules čempionātā ir bijis viņa lielākais ar sportu sais-tītāis sapnis, cīnas ar pasaules li-meņa zvaigznēm ir viņa perso-nīgais rekords un vislielākā uz-vara.

Sēdvolejboliste, Latvijas izlases spēlētāja, invalīdu atbalsta grupas «Līdzās» dalībniece Solvita Zie-meile izstādē rādīja sēdvolejbolis-tu iegūtos kausus. Arī viņa augus-tā plāno doties uz Eiropas čem-pionātu, kurš notiks Ungārijā. Sa-vukārt sporta dejās augstākos sa-sniegumus guvuši līvānieši Mar-garita Smirnova un Artjoms Ko-nuhovs. Viņi ir vieni no nedaudza-Lu-jiem dejotājiem Latgalē, kas ieg-ku-viši tiesības startē C klasē. Pavi-ndam nesen viņi piedalījās Latvičas čempionātā, kur ieguva 7. vietu, bet 19. maijā kļuva arī par Latga-les čempioniem sporta dejās.

Visaptveroša sportistu sasnie-gumu izstādē būs aplūkojama ok-toobra pirmajā nedēļā, tad savus sasniegumus demonstrēs arī sporta un galda spēļu pārstāvji.

Līvānu 75 gadu jubilejas svētku diena noslēdzās ar pieaugušo pa-šdarbības kolektīvu koncertu, kurā piedalījās tautas deju ansamblis «Silava», sieviešu koris, Rožupes vidējās paaudzes deju kolektīvs, «Ceiruleiša» muzikanti, Turku pa-gasta folkloras kopa. Vakaru vai-nagoja uguņšana un svētku balle

kopā ar «Kreicburgas zīķieriem» atrā-dīzī. Dubnas raitajam plūdtīsim, mam dzīvo arī pilsēta tās krastā. būti-Dzīvo ar savu vēsturi, ar saviem cilvēkiem un viņu sasniegumiem. Pilsēta, kuras liktenis nekad nav bijis viegls. Pilsēta, kura ātri un spēcīgi auga, bet ir arī viena no tām Latvijas apdzīvotajām vietām, kuras vissmagāk skāra jauno laiku pārmaiņas. Taču darboties prieku cilvēkos tās nav izdzēsušas, un tas nozīmē, ka pilsēta dzīvo.

G.Kraukle

● Līvānu vārdu jau daudzus gadus Latvijā un pasaulei nesusi Līvānu ģimnāzijas folkloras kopa «Ceiruleits» (vadītāja A.Kārkle).

● Vismazākie Līvānu pilsētas pašdarbnieki — vokālais ansamblis «Cālis» dziedāja dzies-mu par zaķiem, kuri vāra kāpostus. Viens no dziesmas «varonīem» lēkāja turpat līdzās. Foto: J.Magdalēnoks

● Jaunatnes vidū vislielāko popularitāti guvuši cīnas sporta veidi. Kikboksā nopietnus sasniegumus guvuši sportisti (no kreisās) Josifs Kovči, Otto Kovči, bet tekvon-do — Romāns Smirnovs, Jānis Grāveris, Markels Jefremovs, Kas-pars Sondors un Aleksandrs Jefremovs. Foto: G.Kraukle

MEŽA LAPA

Jauno šautuvi cer pabeigt jūlijā

Pagājušajā vasarā tika uzsākta modernas šautuves celtniecība Līvānu mežniecības teritorijā. Pērn tika pabeigti visi zemes darbi, izveidoti šautuves valni un salikti pamati būvēm. Jaunajai šautuvei, ko Steķu silā būvē Preiļu virsmežniecība, ir sagādāti paneli un jau atvesti kieģeli, kā arī pasūtīti koka izstrādājumi — durvis, lūkas, aizvārti. Visi šie materiāli ir atsaucīgi uz nēmēju ziedoņumi. Jau šonedēļ varētu atsākties celtniecības darbi, un mēneša laikā ir plānoti tos pabeigt. Nepieciešams izbūvēt tranšeju stenda un skrejošā mērķa blindāžu, apalā stenda naminus. Plānots, ka šautuve varētu tikt atklāta jau jūlijā sākumā.

Saimniecisko darbību regulēs jaunie dabas aizsardzības noteikumi

8. maijā ir izdoti un 12. maijā stājušies spēkā Ministru kabineta noteikumi «Dabas aizsardzības noteikumi mežu apsaimniekošanā», kuri nosaka dabas aizsardzības prasības saimnieciskajai darbībai mežā.

Kailcirtē — vismaz pieci ekoloģiskie koki

Jaunums noteikumos ir minimālais kailcirtē atstājamo ekoloģisko koku skaits, kas ir saistošs visiem meža apsaimniekotājiem. Kā pastāstīja Preiļu virsmežniecības virsmežinīns Māris Bondars, uz katru kailcirtēs hektāru tagad ir jāstāj vismaz 5 dzīvotspējīgi, liela izmēra koki, kas nepieciešami ekoloģiskā līdzsvara saglasanai un arī veicinās meža dažisku atjaunošanos.

— Līdz šim nebija skaidribas par ekoloģiskajiem kokiem cirsmās. Savulaik tie bija noteikti ar Valsts meža dienesta (VMD) rīkojumu, taču privātajiem meža īpašniekiem tas nebija īsti saistošs. Kopš jaunā Meža likuma stāšanās spēkā jau vairāk kā gadu ekoloģisko koku atstāšana cirsmā bija paša apsaimniekotāja labās gribas izpausme, taču ar likumu tas nebija noteikts. Jaunie noteikumi šīs lietas beidzot sakārtos, — stāsta Māris Bondars.

Noteikumi paredz, ka, veicot kopšanas cirtes mežā būs jāstāj gan lielās kritālas, gan arī liela izmēra nokaltušie koki tādēļ apjomā, lai netraucētu meža atjaunošanu un vienlaikus nepasliktinātu meža sanitāro stāvokli.

Minimālais attālums starp kailcirtēm

90 metri

Minimālais attālums starp blakus esošajām kailcirtēm ir noteikts ne mazāks kā 90 metri. Šāda prasība izvirzīta tādēļ, lai neveidotos milzīgi lielas izcirstas platības. Joslu principa ievērošana padara mežu vēja izturīgāku, kā arī veicina tā dabisko atjaunošanos, sēklu izsēšanos. Arī jaunaudzes no klimatisko faktoru ietekmes labi aizsargā šīs joslas.

Izņēmums ir eglu mežu audzes,

kur kailcirtes jāplāno tieši viena otrai blakus, jo egle ir vēja nenoturīga un šādās joslās tā vienkārši tiktu izgāzta. Protams, jāievēro tā saucamais piesliešanās laiks, atgādina Māris Bondars. Tas nozīmē, ka, cērtot eglu audzes, jāievēro noteikts cikls — pēc izcirtuma apmežošanas un tā atzīšanas par atjaunotu, jānogaida trīs gadi, līdz jaunie kocīpi nostiprinās un tos vairs tik ļoti neapdraud kailcirtējumi un klimatiskie apstākļi. Tikai pēc šī piesliešanās laika beigām apsaimniekotājs drīkst plānot līdzās esošās eglu audzes ciršanu.

Ierobežojumi dzīvnieku vairošanās laikā

Noteikti arī saimnieciskās darbības ierobežojumi dzīvnieku vairošanās laikā. Kopšanas cirtes jaunaudzēs aizliegts veikt no 30. aprīļa līdz 15. jūnijam. Alīnu, briežu un arī mežacūku mazuļu minētajā laika periodā labprāt uzturas šādās biežās, tādēļ arī saimnieciskā darbība tur ir ierobežota.

Saimnieciskās darbības ierobežojumi noteiktos laika periodos attiecas arī uz vietām, kur vij ligzdas un perē mazuļus lielie un plēsīgie putni (melnais stārkis, melnā un sarkanā klijas, visi Latvijā sastopamie ērgļi, lielais piekūns, gaura, zaļā vārna un meža balodis).

Buferzonās jeb aizsargājamās joslās ap medņu riestiem saudzēšanas nolūkos no 1. marta līdz 1. septembrim ir aizliegta vispār jebkāda saimnieciskā darbība. Pārējā laikā ap medņu riestiem atļautas tikai nelielas kailcirtes. Cirsmas platumus kailcirtē nedrīkst pārsniegt 50 metrus, un tā nedrīkst būt lielāka par 1 hektāru. Šīs nosacījums pasargās medņu riestus no iznīkšanas, ko līdz šim veicināja lielo izcirtumu veidošanās buferzonu teritorijās, uzskata Māris Bondars. — Tas ir logisks risinājums. Aizliegt šajos 300 hektāros (maksimālā medņa riesta buferzonas platība) saimnieciskā darbību vispār nebūtu prātīgi. Viņš arī atzīna, ka ierobežojumi saimnieciskās darbības termiņos mežu apsaimniekotājiem neradīs ne-

Aizsargājamo objektu mazāk nekļūs

Daudzi cerēja, ka ar jauno dabas aizsardzības noteikumu stāšanos spēkā mazāk kļūs aizsargājamo objektu, tomēr, kā atzīst virsmežinīns, tā tas nebūt nav. Patlaban ir izdots Valsts meža dienesta rīkojums par aizsargājamo objektu saraksta apstiprināšanu. Preiļu virsmežniecības teritorijā esošo aizsargājamo objektu saraksts ir aptuveni uz 80 lapām (piemēram, Ventspils virsmežniecībai šis saraksts ir pat uz 258 lapām.)

Kā atzīna M. Bondars, visiem tiem meža nogabaliem vai masīviem, kam aizsargājamā objekta statuss bija līdz šim, tas ir saglabāts. Aizsargājamā objekta statuss var tikt piemērots mežaudzēm, kas novērš piesārņojuma ieplūšanu ūdeņos vai augsnē eroziju (izskalošanu), gaisa piesārņojumu un citus faktorus. Ir arī aizsargājamie dabas parki, botāniskie liegumi, kur sastopami atsevišķi reti augi vai to grupas, īpatnēju dižkoku audzes, purvi utt, kur saimnieciskā darbība ir ierobežota.

Noteikumi ir saprotami katram

Kā zināms, nezināšana nevienu neatbrīvo no atbildības, tādēļ ar jaunajiem noteikumiem aicināti iepazīties visi mežu apsaimniekotāji, to var izdarīt gan mežniecībās, gan pagastu padomēs. Katrs, kurš nāks pēc ciršanas apliecinājuma, tiks iepazīstināts ar šiem noteikumiem, sola Māris Bondars.

— Ar šo dokumentu beidzot ir noteikta vienota kārtība, kas jāievēro dabas aizsardzības jomā. Tie ir saistīsi gan valsts, gan priātā mežu apsaimniekotājiem. Šie noteikumi atšķirībā no Meža likuma ir viegli uztverami un saprotami ikviens meža apsaimniekotājam.

Beigušās mežsargu apgaitu pārbaudes

Pabeigtas visu Preiļu virsmežniecības mežsargu apgaitu pārbaudes. Šādas iekšējās pārbaudes tiek rīkotas katru gadu, reizēm pat vairākas reizes gadā. Aprilī virsmežniecības speciālisti veica mežniecību dokumentācijas un informācijas aprites pārbaudes. Maijā ir veiktas visu mežsargu apgaitu pārbaudes, konstatējot, kā katrs darbinieks veicis savus pienākumus un cik efektīva bijusi meža apsaimniekošanas uzraudzība. Viens no nopietnākajiem pārkāpumiem ir patvalīgas cirtes atklāšana pārbaudes laikā, par kuras

esamību mežsargs nav zinājis. Kā atzīna Māris Bondars, gadās arī šādi gadījumi, taču to nav daudz.

Izlases veidā atkārtoti tiek skaitītas pagājušajā gadā atjaunotās mežu platības, salīdzinot reālos datus ar inventarizācijas kartītēs fiksētājiem. Tieks pārbaudīta arī kailcirtējumiem iestigošanas kvalitāte, dokumentu pareizība. Kā pastāstīja virsmežinīns, labākie mežsargi tiks arī pārbaudīti. Salīdzinoši veiksmīgāk veicies Līvānu un Jērīšu mežniecībai, taču nopietni pārkāpumi nav atklāti nevienā mežniecībā.

Noslēgusies putnu medību sezona

10. maijā noslēdzās kārtējā putnu pavasara medību sezona. Kā pastāstīja Preiļu virsmežniecības medību inženieris Vladimirs Prisjagins, nomēdīti tikai 7 rubēni. Tas ir maz, jo pēc limita 2001. gada medību sezona Preiļu virsmežniecības teritorijā bija atļauts nomēdit 28 rubēnius. V. Prisjagins

to skaidro ar mednieku zemo aktīvitāti, jo rubēju medības ir samērā darbīlīgās process, kas prasa rūpīgu sagatavošanos. Vēl mūsu puses mednieki šopavasar nomēdījuši 384 slokas, kuru medības nav limitētas. 15. jūnijā sākies arī stīrīšu medību sezona, kas ilgs līdz 30. novembrim.

Virsmežniecība plāno atteikties no kailcirtējumiem iestigošanas

Šī gada laikā Preiļu virsmežniecība plāno atteikties no kailcirtējumiem iestigošanas pakalpojumu sniegšanas mežu izstrādātājiem.

Kā informēja virsmežinīns M. Bondars, veikt kailcirtējumiem iestigošanu nav Valsts meža dienesta darbinieku uzdevums. Šobrīd mežsargi aptuveni 50% no sava darba laika ziedo tieši ciršu iestigošanai, kas viņiem nebūtu jādara, tādējādi trūkst laika tiešo pienākumu veikšanai un cieš darba kvalitāte.

Mežsarga uzdevums ir pārbaudīt kailcirtējumiem iestigošanas pareizību, taču iestigošanu ir tiesīgs veikt arī pats īpašnieks, kā arī jebkura cita persona, skaidro M. Bondars. Plānots, ka šis pakalpojums pamazām varētu pāriet privātu institūciju rokās, paralēli vajadzības gadījumā to varētu veikt arī VMD darbinieki. — Protams, pārēja nenotiks uzreiz, privātie pakalpojumu sniedzēji ienāks pakāpeniski. Ja

tomēr privātā struktūra par kailcirtējumiem iestigošanu pieprasīs nesamērīgi augstu maksu, saprotams, ka mežu apsaimniekotāji nāks pie mums, un tādā gadījumā iestigošanu neateiksim, taču ar laiku tā nebūs mežsargu pastāvīga funkcija, spriež M. Bondars.

Saskaņā ar Meža likumu kailcirtējumiem iestigošanai ir jābūt atzīmētām un saredzamām dabā, kā arī saglabātām pēc meža izstrādes. Tādējādi ir iespējams kontrolēt izstrādāto kailcirtējumu platības un to atbilstību plānotajam. Stīgošanai nav nepieciešamas nedz speciālās atļaujas, nedz licences, ja apsaimniekotājam ir elementāras iemānas, viņš to var veikt arī pats. Valsts meža dienestā cirsmas iestigošana un skices zīmēšana maksā vienu latu par vienu cirsmas stūri, ja cirsmas nepārsniedz 1 hektāru. Ja cirsmas plānotajam ir lielāka, tad izcenojums ir 1 lats par cirsmas stūri, kā arī 50 santīmi par katru cirsmas hektāru.

KULTŪRAS MANTOJUMS

Arheoloģiskajā literatūrā termins «pilskalns» ir ieņēmis stabilu vietu un tiek lietots loti plaši, parasti attiecinot to uz ar cilvēku dzīves darbību pagātnē saistītām vietām, kam raksturīgi nocietinājumi un izvietojums uz kalna virsmas, taču šī jēdziens pielietojums bieži vien neatrodas aizvēsturisko vietu patieso funkciju. Tadējādi zem viena nosaukuma tiek apvienotas vietas ar atšķirīgām un daudzveidīgām politiskajām, ekonomiskajām, sociālajām, kultūras un citām funkcijām.

Pilskalniem raksturīgā iezīme — māksligi veidotie nocietinājumi (valni, grāvji, terases) parasti saistīmi ar vietas aizsardzību, tomēr izdevīgs ģeogrāfiskais nozījums un varenas nocietinājumu konstrukcijas vēl nenozīmē, ka šī arheoloģiskā vieta ir veikusi militārās aizsardzības funkcijas. Apzīmējums «pilskalns» mūsdienās ir klasifikācijas, interpretācijas un praktiskā pielietojuma apvienojums.

(«Arheoloģiskie pieminekļi, arheoloģiskās vietas», redaktori Andris Šnē un Juris Urtāns)

Brīnumzemē. Tepat

(Turpinājums. Sākumā «Novadnieku» 42. numurā)

Pagānu dvēseles ap kalnu neklimst

Tādiem pauguriem kā Spuldziņu Melnais kalns garām braukts simtiem reižu. Uzkalns ar zalu zāli un govi, biezāks vai retāks kārkls pie nogāzes. Tikai valsts kultūras pieminekļu inspekcijas rajona inspektore Inese Stūre Rušonas pagastā neklūdīgi prot atrast isto — valsts nozīmes aizsargājamo arheoloģijas objektu — kulta vieta — Spuldziņu Melnais kalns. Savu nosaukumu tas guvis no pagānisko upuru sadezināšanas, tomēr kultūrlānis un atradumi liecina, ka tas izmantots arī kā dzīvesvieta. Pierakstīti cauri gadsimtiem glabāti tautas nostāsti par upurešanas rituāliem šajā vietā. Zemes virskārtā ir ļoti tumšā krāsā, kas liecina par dedzināšanu. Darbība uz šī pilskalna ritejusi pēdējos gadsimtos pirms un pirmajos gadsimtos pēc Kristus dzimšanas — agrīnajā dzelzs laikmetā, kad visa Rušonas teritorija bija intensīvi apdzīvota.

Kalns ir privātpašumā. Tā saimnieks pret kulta vietu izturas saudzīgi. Kalns netiek arī, un kultūrlānis paliek nepoštīts. No pieminekļu aizsardzības viedokļa, sakā Inese Stūre, tas ir ļoti pareizs arheoloģijas pieminekļu saglabāšanas veids. Ipašnieki, uz kuru zemes atrodas aizsargājamie objekti, ir informēti, ka tajā vietā nedrīkst strādāt zemes darbus, nemēt smiltis, granti, nedrīkst kaut ko celt, rakt kartupeļu bedres.

Kalnam vistuvāk atrodas Spuldziņu mājas, tomēr to saimnieks Antons Vogulis-Tumovs nav Melnā kalna īpašnieks. Tēvs teicis, ka tas esot Upurkalns. Antons prot stāstīt par kalna proporcijām un par pētniekiem, kas te braukuši.

● No Rušona ezera krasta Upursala ar upurakmeni ir tāla un nesasniedzama.

Par kalna gariem un spokiem nekas dzirdēts neesot. Bet arī Jāņugunis šajā kalnā nekurinot. Kaut kā ne sevišķi patūkami. Kad apkārtnei notikuši meliorācijas darbi, atrastas Otrā pasaules kara lielgabalu lādiņu čaulas. Noderējušas «vazavniekiem» — puķu podiem.

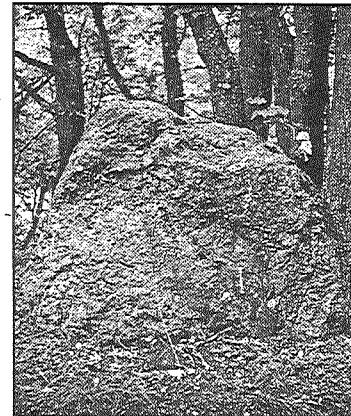
Antons uz kalnu biežāk skatījies nevis vēsturnieka, bet mākslinieka acīm. Kādreiz aizrāvēs ar mākslas fotogrāfēšanu. Spuldziņu Melnais kalns atrodams, ja no Rēzeknes šosejas cauri Jaunaglonai brauc uz Aglonu.

Diemžēl komplektā ar vieglu automašīnu nav laivas, tāpēc Upurkalnu Rušona ezera Upursala (atra Upursala ir Cīriša ezera Aglonas pagastā) aplūkojam, stāvot krastā. Uz salas ir kalns,

bet uz tā — upurakmens, stāsta Inese. Upurkalns ar upurakmeni Rušona ezera Upursala ir viens no nedaudzajiem Latgales senajiem kulta pieminekļiem. Ko pār ar citām Rušona ezera apkārtnes arheoloģiski nozīmīgām vietas tas veido vienotu arheoloģisko pieminekļu kompleksu. Sa-

Kapulauks sprīžā dziļumā zem zemes

Aizvēsturisku laiku liecinieki, kultūras mantojuma objekti Rušonas apkārtnei nudien vai kaisīt izkaisīti. Mašīna vēl nepaspēj pa īstam uzņemt ātrumu, kad jānogriež nākamajā sānceliņā. Kur tad ir tie Kristapīnu senkapi? Izskatas, ka te mierīgi varētu pameklēt skābenes. Bet pietiek Inesei pati, ka pašlaik atrodamies, stāvam un ejam pāri kapiem, lai līdz tam maigais vējiņš liktos auksts un stundzinošs. Kapi ir tik mūžveci, ka te neatrast pat ne satrunējušu krustu vai kādas pēdas no ap-

● Upurkalna upurakmeni izdevies nofotografēt tiem, kas ceļā devušies ar laivu.

bedījuma kopīnas. Ceļš pāri plavai ieved Apolonijs Grigules mājās. 80 gadus vecā kundzite, bijusī skolotāja, ir tik pilna ar informāciju, zināšanām un atmiņām par šiem senkapiem kā vēstures mācību grāmata. Vai nav smagi sadzīvot tik ciešā klātbūtnē ar aizgājējiem? Sirmā skolotāja atbild, ka nē. Lūk, kaimiņu māju saimniekam gan neklājies labi. Viņa māja uzbūvēta tieši vīrs kapiem. Stāstījis, ka naktīs viņam vīrs nezin no kurienes velkot aukstums, sūrojies, ka kaut kas pienākot un velkot nost segu. Kad zem mājas būvējuši pagrabu, atraduši daudz miroņu kaulu. Tagad vecais kaimiņš jau nomiris.

Kādreiz, pēckara gados te ierīkotas grantsbedres, raktas smiltis. Bērni spēlēdamies atraduši senas rotas lietas: aproces, gredzenus, roku spirāles. Atradumi nodotī muzejiem. Kapi ir no 12. un 13. gadu simteņa, saka Griguļu māte. Viņa pati šeit dzīvo kopš 1950. gada. Pa šo laiku piedzīvoti divi nespējīgi kapulauka pētījumi. Arheologi sagatavojuši un pērn izdevuši grāmatu «Kristapīnu kapulauks. 8.gs. beigas — 12. gs.» par Kristapīnu kapulauku, tādā izmantošas arī Apolonijs Grigules atmiņas. Vietām tie bija karavīru kapi, stāsta māmuļa, tāpēc, ka tur atrada ieročus, tādus kā zobenus. Sa-

rūsējušus, vecus. Par akas ūde-

niem un gruntsūdeni saimniece neuztraucas. Apbedījumi laika gaitā esot pacēlušies tik tuvu zemes virskārtai, tik sekli, ka ūdeni neskarot. Kad arheologi pētījuši, varējis apskatīt, ka kapulauks atrodas ne dzīlāk kā zem sprīdi biezas zemes kārtas. Pētnieki mirušo kaulus rūpīgi apskatījuši, lai secinātu nāves cēloni. Dažs galvaskauuss atrasts ar caurumu tajā, dažs rokas vai kājas kauls lauzts. Pēc tam kauli ierakti atpakaļ.

Pēc līdzdoto senlietu bagātības un daudzveidības Kristapīnu senkapi liekami vienā virknē ar tādiem pazīstamiem šī laika līdzīgiem latgaļu kapulaukiem kā Ludzas Odukalns, Zvirgzdenes Kišērgales Bonifacova, Pildaņuks un citi. Arheoloģiskie izrakumi šeit veikti kopš 1928. gada. Atklāti 315 apbedījumi. 8.—13. gadsimtā kapulaukā apglabāti vietējie latgaļu cilts piederīgie. Kapos dotās greznās senlietas ir vietējo amatnieku gatavotas. Šajā laikā novadā nav dzīlāku pārnomadu ieteikmu, un senlietu daudzveidība liecina par spēcīgu, savdabīgu un bagātu vietējo kultūru.

Visiem zināmais pilskalns ar meitu un melno suni

Istēnībā mūsu veiktais brauciens ir tikai tāds pārskrējens, pa pusstundai katrā vietā. Griežam uz Preiļu pusi. Cik mūsu rajonā atrastos tādu iedzīvotāju, kuri vismēr reizi gadā — 15. augustā nebūtu braukuši uz Aglonu? Kuri ne reizi nebūtu redzējuši Šņepstu Lielo kalnu — pilskalnu pie pašas šosejas kreisajā pusē (braucot no Preiļiem)?

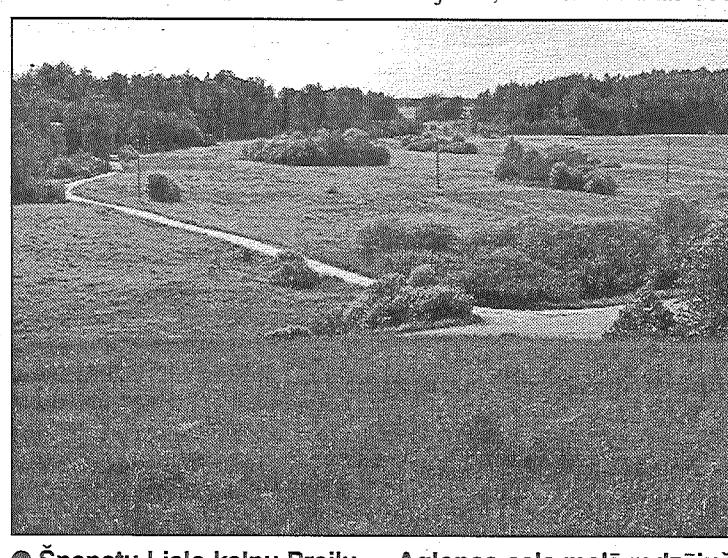
Lielais, iegarenais, maizes kuikulim līdzīgais kalns ir 19 metrus augsts pilskalns. Dienvidrietumu pusē tas bijis aizsargāts ar grāvjiem, bet starp tiem atradusies uzēja pilskalnā. Tā plakanums un slīpā dienvidu nogāze tiek arti kopš seniem gadiem, tādējādi dzīlais melnais kultūrlānis, kas sedz kalna virspusē, ir sajaukts un lielākoties noarts uz leju. Pilskalnu lielā mērā postījuši arī mantrači. Vietējie zemnieki kādam Bogomolecu tēvam Jaunā muižā nesuši pilskalnā atrastās senlietas vēselām pītenēm. Vēstures muzejā glabājas Šņepstu Lielo kalnu atrasti divi ovālie 5. gadsimta šķiltavakmeņi un vairākas citas senlietas. Šeit atrastās lietas glabājas arī Vilņas muzejā.

Teikā stāsta, ka kalnam vienos sānos bijušas durvis. Aiz tām sēdējusi jauna meita ar melnu suni pie kājām. Jaunava septiņus gados esot jālasa no ērkšķu krūma ogas. Cītā teikā par šo pašu meiteni teikts, ka viņa uz kādu laiku aizdevusi ļaudīm naudu. Reiz kāds cilvēks to laikā neatdevis. To sākuši mocīt velnī.

L.Rancāne

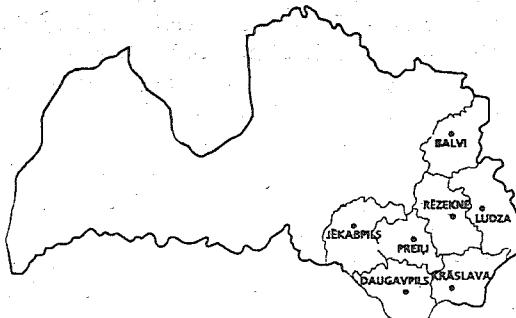

● Apolonija Grigule Kristapīnu kapulaukā. Strādājot par skolotāju, viņa uz šejieni vedusi savus audzēkņus. Tagad gan skolēni šeit reti manīti. Reizēm no Rīgas atbraucot kāda arheoloģijas pulciņa bērni.

● Šņepstu Lielo kalnu Preiļu — Aglonas ceļa malā redzējuši daudzi. Bet tā, lūk, izskatās ainava no tā augšenes. Foto: M.Rukosujevs

KAIMINU RAJONOS

BALVU RAJONĀ

Vilks sakož cilvēkus

Iespējams, ka Vectīlžas pagastā klejoja ar trakumsēru slimis dzīvnieks, kas uzbruka ne vien mājlokiem, bet arī cilvēkiem.

Kādā agrā rītā slimais dzīvnieks ienāca Trahnovu mājas pagalmā Vectīlžas pagastā. 79 gadus vecais, neredzīgais saimnieks tobrīd aiz malkas šķūniša, notupies uz ceļiem, grieza malku, bet 75 gadus vecā sieva veica rīta darbus kūti. Viņa izdzirdēja, ka vīrs kliedz un ieraudzīja, ka viņam uzklupis dzīvnieks. Sievete devās vīram

palīgā, bet dzīvnieks uzbruka arī viņai. Tājā brīdi viņa vēl nesapratusi, vai tas ir suns vai vilks, tikai pamanījusi, ka ruds.

Uz slimīnu sakostos nogādāja ar ātro palīdzību. Kirurgs, kas sašuva brūces, teica, ka pirmo reizi sniedzis palīdzību tik loti sakostam cilvēkam, kāds ir bijis vecais vīrs. Dzīvnieks kodis briesmīgi, teica ārsts. Virietim loti daudz kodus sejā, rokās, mugurā. Var redzēt, ka vilks kodis un plēsīs vairākkārt. Divu stundu laikā vecajam vīram uzliktas vairāk nekā 40

šuves. Sievetei vilks iekodis rokas augšdelmā un degunā. Kodumi tomēr dzīvībai bīstami nav. Abi cietušie saņēmuši visas vajadzīgas prettrakumsērgas vakcīnas.

Vilks šajās mājās sakodis arī pie kēdes piesiņo suni, kas ir ļoti nikns, iespējams, arī kucēnu. Meža zvērs uzbrucis arī citu sētu mājdzīvniekiem, iekodis purnā kādam zirgam. Tā saimnieks trakodzīvnieku nošāva. Pēc tam beigtais zvērs nogādāts Balvu rajona veterinārajā pārvāldē. Šīs iestādes speciālistiem nācās apsekot visas

mājas, kurās manīts vilks.

Trakumsērgas vīrus izplatās ar siekalām, tāpēc ar to aplipīnās netikai sakostie. Ja sunim vai citam mājdzīvniekiem uz spalvas parlikušas slimā vilka siekalas, cilvēks var saslimt, sunītī tikai paragaudot. Trakumsērgas vīrus uz spalvām var saglabāties pat sešus mēnešus. Tā inkubācijas periods ir loti garš, un tie, kas ar slimā dzīvnieku siekalām saskārušies tagad, var saslimt arī pēc gada. Mājdzīvnieki, kuri varētu būt bijuši sašarsmē ar šo vilku, ir jāvakcinē.

Trakumsērgas vakcīnu dzīvniekiem ievada 1., 5. un 28. dienā pēc iespējamā kontakta.

Trakumsērgas izplatība Latvijā pēdējos gados pieauga. Sava loma te ir arī iedzīvotāju vieglatīgajai attieksmei pret sunu un kaķu vakcināciju. Lielākā daļa no lauku sētās dzīvojošiem suniem nav vakcinēti pret trakumsērgu, bet tieši viņi ir visvairāk paklauti risikam saslimt ar šo slimību. Katram ipašniekam jārūpējas par mājdzīvnieku savlaicīgu vakcinēšanu.

«Vaduguns»

JĒKABPILS RAJONĀ

Darbu sāks patversme

Jēkabpili, bijušajās SIA «Jēkabpils zieds» telpās, kuras iegādājusies Jēkabpils dome, pašlaik notiek pilsētas naktis patversmes ierīkošanas darbi. Tās darba nodrošināšanai nepieciešami astoņi darbinieki.

Domes sociālās palīdzības departamenta direktors Juris Tužikovs pastāstīja, ka visaktīvākais darba periods acīmredzot būs ziemā, kad cilvēkiem bez noteiktas dzīves vietas vai tādiem, kas mit telpās, kur sen jau atvienota elektrība, gāze, ūdens piegāde, grūtāk izdzīvot nekā vasarā. Uz patversmi nevienu ar varu nevedis. Pajumti naktī, ēdienu un iespēju nomazgāties saņems cilvēki, kas paši ieradīsies to lūgt un varēs ar ārsta izziņu piezīj, ka viņi neslimo ar tuberkulozi ar citām infekcijas slimībām.

Patversmē izmitinās gan vīriņus, gan sievietes. Acīmredzot tiks noteikta arī minimāla samaksas par pakalpojumiem. J.Tužikovs uzskata, ka šeit varētu rast patvērumu bijušie ieslodzītie un citi šobrīd sociālo dzīvokļu iemītnieki, kas klejo apkārt un tos neapdzīvo vai

rada kaimiņiem dažadas sadzīviska rakstura problēmas. Tas dotu iespējas sociālos dzīvokļus vairāk izmantot mazturīgu ģimeņu un vecu cilvēku izmitināšanai.

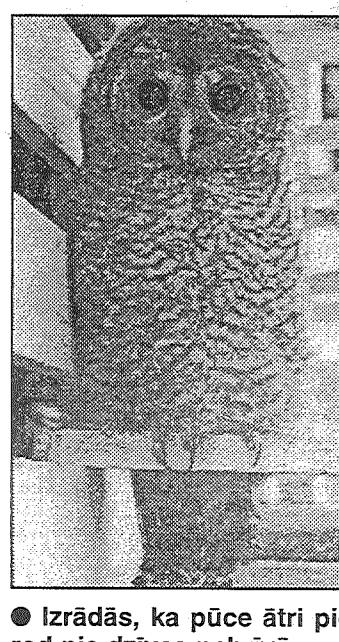
— Pilsētās, kur patversmes darbojas jau ilgāku laiku, nostabilizējusies publīka, kas izmanto to pakalpojumus. Kad pieredzes apmaiņas braucienā bijām Daugavpilī, vērojām, kā no rīta, kad patversmi slēdz, nakšņotāji — iepriekšējā vakarā tūri nomazgāti, tesa gan, negludinātās drēbēs (tās mazgā patversmē) pulcējas turpat netālu esošajā tirgū, lai apsriestos, kā pavadit šo dienu. Vakarā viņi atkal dodas uz patversmi, — stāstīja J.Tužikovs.

Pūci aiztur pašvaldības policija

Tieši tā notika ar pūci bērnu, kas tagad atrodas veterinārārstes Vilhelmines Pangas aprūpē. Parkā putnu atrada Jēkabpils mākslas skolas audzēkņi. To, ka parka vējavos kokos dzīvo pūces, viņi bija pamanījuši jau agrāk. Pēc ilgas sprīšanas, ko darīt ar, viņuprāt, no ligzdas izkritušo pūciņi, tika

nolemts aicināt palīgā pašvaldības policiju. Policisti, kam šāds aizturētais gadās pirmo reizi, nolēma, ka pūce jāvēde pie V.Pangas, ar kuru vīriem izveidojusies sadarbība, kerot kļainojošus sunus.

— Ornitologi šādus atrastus pūčulēnus neiesaka glābt un nest līdzi uz mājām. Šādā vecumā putni sāk mācīties lidot, ligzdā tiem nav vietas, un viņi, spārnus vingrinādami, nokūlējo lejā. Aizvedu pūcēnu atpakaļ uz parku, lai vecāki pieņem savu bērnu. Var jau būt, ka daba pati tikt galā ar savām problēmām. Bet, kad ieraudzīju, ka par pūciņi sāk interesēties prāvs, draudīga izskata kļainojošs kakis, sapratu, kāds būs viņu tikšanās iznākums, ja neiejaukšos. Nēmu putnu un vedu uz mājām. Man liekas, ka šo pūciņi vecāki vai pārējie putnēni izgrūda no dobuma kā vājāko. Daudzī putni tā mēdzot darīt. Tā ir kā sava veida dabiskā atlase, par kuru izšķiras vecāki. Tā domāju tādēļ, ka mazulis bija vārgs, sirga ar vēdera darbības traucējumiem, tāpēc laikam bija izbadējies. Iedevu putnam zāles, un viņš ātri atlaba, — stāsta V.Panga.

● Izrādās, ka pūce ātri pierod pie dzīves nebrīvē.

Pūčulēns labprāt cienājoties ar zivīm. Pat visai prāvu zivi norijot veselu. Gaļu gan satver nagos un plūc pa gabaliņam. Liels kārums putnam ir maijvaboļu kāpuri. V.Panga atzīst, ka pūcei vajadzētu atgriezties dabīgajā vidē, bet bail viņu pamest likteņa varā, jo

nav skaidrs, vai putns spēs pats par sevi parupēties.

— Vakaros pūcīte kļūst aktīvāka, dienā parasti snauž. Tas gan nenozīmē, ka putns dienā nerēdz. Tas ir aplams priekšstats par pūcēm. Viņas labi redz dienā un liekiski orientējas arī tumsā, kad savās gaitās iziet to galvenais medījums — peles. Putns ir gandrīz pieaudzis un laikam būs jāsāk atstāt buri valā. Ja spēj lidot un var izdzīvot pati, tai laižas prom. Žēl gan būtu. Pie putna jau esam pieraduši kā pie mājas mīluļa. Negribētos, ka ar viņu notiek kas ļauns. Man ir stāstījuši, ka pūces var būt mājdzīvnieki. Kādai kundzītei Jēkabpili mājās mītot divas pūces. Dienā viņas snauž istabā, bet vakaros pa vēldodziņu izlido medībās. Citeiž pat mājās pārrodas ar pelīti nagos. Varbūt mūsu pūcīte tāpat iemanīsies? Varbūt kļūs par savvaļas putnu. Iespējams sazināties arī ar Zooloģisko dārzu, viņi arī šādus bāreņus pieņem, bet, ja putns nespēs izdzīvot dabīgā vidē, laikam paturēsim, — saka V.Panga.

«Brīvā Daugava»

KRĀSLAVAS RAJONĀ

Uzbūvē man māju, saimnieki!

Viss sākās ar to, ka dēls palūdz sameistarot suna būdu. Pieņemis pasūtījumu, Vitālijs Kluss nosprieda, ka naglot parasto dēļu būdu nav interesanti. Un kāda gan sunim dzīve tādā būdā? Vārdu sakot, suna dzīve. Bet suns taču ir cilvēka draugs, ne jau kaut kās.

«Pamēģināšu uzbūvēt no balķiem!» tēvs piedāvāja. «Labi», piekrita dēls.

Vitāliju Klusu Krāslavā pazīst kā taksometra šoferi. Vēl nesen, pirms dažiem gadiem, viņš sēdēja pie stūres. Bet kopumā viņš vienīgais pasažierus veselus 23 gadi. Iespējams, ka ilgāk neviens cits šajā pilsētā nav strādājis. Taču jaunībā viņš bija apguvis namdarā amatu. Pat paspēja trīs mājas uzbūvēt. Būvēja cilvēkiem, kālab gan sunim neuzcelt. Tomēr mazāk tā darba. Vēlāk kaimiņš Jānis

skeršķāns ieraudzīja, ka blakus viņa sētai top būda, kādu pat sapnī nerēdzēs. «Kāpēc neuzbūvēt man?» nodomāja Jānis. Interesants projektinš! Skat, arī viesi (Jānis nodarbojas ar lauku tūrismu) sāks izrādīt interesī par tik oriģinālu sētas objektu.

Taču tūristi paliek tūristi, viņiem tikai patik visu izdibināt, bet ne jau dzīvot šādā mājā. Tikai Jāna atīu sunim, kam gan vēl. Vai spēs novērtēt? Bingo bez pierunāšanas ielīda jaunuzceltajā mājā.

Jā, suns nojauš, kur labāk. Jādomā, plāns ir pareizs. Vitālijs vienkārši domāja, ka balķu celtnē sunim būs lielāks komforts: nav tik karsti vasarā kā parastā būdā, bet ziemā, gluži otrādi, nav tik auksti.

Viesi patiesām izrādīja interesi. Sētas suna Bingo būda nokļuva interneta! Bet tur to kāds atrada. Un devās uz viensētu pie Klusa pasūtīt. Šobrīd meistars jau izgatavojis vairākas sunu mājas. Patie-

● Vitālijs Kluss un viņa parastais «doghauss».

saimnieks tur droši var paslēpt ko nebaltai dienai. Vai arī nolikt mājas atslēgu. Tā teikt, lai būtu droši apsargāta.

Ak, ne jau katram sunim ir tāds

saimnieks, kurš var atlauties šādu greznību. Citādi viensētā pie upes izvērstos tāda dzīvokļu celtnei, ka tik turies!

«Ezerzeme»

Sacentīsies plaušanā

Tilžas pagasta padomes priekšsēdētājs Pēteris Ozolinš iecerējis pagastā rīkot rajona mēroga plaušanas sacensības. Pašlaik izstrādā nolikumu, kam par pamatu nēmts pagaujšajā gadā Litenē notikušā čempionāta nolikums. Par plaušanas sacensību norises dienu izvēlēts 29. jūnijā — Pēterdiena.

«Vaduguns»

LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Policijas akadēmijas kadeti praksē

● Latvijas Policijas akadēmijas policijas koledžas pirmā kursa kadeti (pirmajā rindā no kreisās) Ilona Aksjonova, Silvija Stupāne, Liena Lāce, (otrajā rindā) Vladimirs Beinarovičs, Vadims Zubovs un Andrejs Rumps. Cik no viņiem pēc profesijas iegūšanas atgriezīsies Preiļos? Foto: M.Rukosujevs

No 23. maija līdz 14. jūnijam Preiļu rajona policijas pārvalde praksē bija Latvijas Policijas akadēmijas policijas koledžas studensti (policijas kadeti).

Pēc pirmā kursa kadeti iepazīstas ar policijas darba ikdienu. Prakses mērķis ir nostiprināt un papildināt studijas iegūtās zināšanas, kā arī pilnveidot profesionālās prasmes atbilstoši policijas kārtībnieka kvalifikācijas prasībām. Kā «Novadniekiem» pastāstīja Preiļu rajona policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks, kārtības policijas priekšnieks Aleksandrs Bogdanovs, prakses laikā kadeti izpilda policijas kārtībnieka pienākumus patruļdienestā, policijas pārvaldes dežūrdaļā, īslaicīgās aizturēšanas izolatora iekšējos posētos, konvojdienestā, kā arī tiesu kārtībnieka dienestā.

Jauniešu prakses vadītājs A.Bogdanovs atzina, ka kadeti savus pienākumus veica godprātīgi un ir pamats cerēt, ka pēc pāris gadiem kārtībsargājošajās iestādēs darbinieku rindas papildinās ar izglītotiem un zinošiem speciālistiem. Divarpus gadu laikā, kamēr viņi mācās policijas koledžā, iespējams izvērtēt katras spējas un arī rast pārliecību par to, vai izvēlētā profesija ir īstā. Taču, kā uzsverā kārtības policijas priekšnieks, liela daļa no Preiļu rajona jauniešiem, kuri beidz Policijas akadēmiju un iegūst augstāko izglītību, dzīmtajā pilsētā vairs neatgriežas. Gan nelielais atalgojums, gan neatbilstošas sociālās garantijas nestimulē jaunos juristus

braukt strādāt uz lauku rajonēm. Savas pārdomas par profesijas izvēli un pirmajā studiju gadā gūtajām atziņām «Novadniekiem» piekrita izteikt Vadims Zubovs, Andrejs Rumps un Silvija Stupāne.

VADIMS, beidzis Preiļu Valsts ģimnāziju, kopš bērnības sapņojis par darbu policijā, tāpēc izvēlējies šo profesiju, pastumjot malā savu otru aizraušanos — datorzinības:

— Godīgi atzīšos, ka nemaz necerēju pirmās prakses laikā iegūt tik daudz. Teorija, protams, ir laba lieta, bet iemācīto vajag prast arī pielietot. Tāpēc domāju, ka šī prakse varēja būt garāka. Tūlīt pēc prakses brauksim atpakaļ uz Rīgu, kur mūs gaida militārā nometne «Garkalne», apgūsim dažādas ar šaušanu saistītas lietas. Pēc īsām Jāņu dienas brīvdienām būs jākārto nopietns eksāmens. Jūlijā kadeti dodas atvālinājumā, bet jau 1. augustā atkal sākas mācību gads.

ANDREJS, beidzis Preiļu 2. vidusskolu, ar zināmām bažām pēc iestāšanās Policijas akadēmijā gaidījis studiju sākumu, jo mācības notiek latviešu valodā:

— Man pārliecība, ka kļūšu par policistu, radās pēc pamatskolas, ap desmito klasi. Tad arī sapratu, ka labi jāapgūst latviešu valoda. Par savām zināšanām vislielāko paldies varu teikt Preiļu 2. vidusskolas latviešu valodas skolotājai Žannai Lebedevičai. Pašam arī, protams, bija jāpacenšas, īpaši studiju pirmajos mēnešos. Vienkārši pateicu sev «es varu». Un tad tā lieta aizgāja. Starp citu, grupā ir septiņi cilvēki, kuri vidusskolu beiguši, mācoties krievu valodā.

L.Kirillova

Daugavā nelikumīgi ķer samus

Vides valsts inspekcijas (VVI) Dabas aizsardzības kontroles daļas inspektori ir satraukti par samu iznīcināšanu Daugavā. Kā konstatēts pēdējā VVI speciālistu naktis reidā Daugavā, no Preiļu līdz Jēkabpils rajona robežām malu zvejnieki joprojām nelikumīgi maksķerē samus. Reida laikā no ūdens tika izņemtas 23 naktsnores ar aptuveni 1200 āķiem, uz kuriem bija uzķērusies daudz samu, kuru svars nebija lielāks par 400 gramiem. Inspektori samus atlaida atpakaļ upē,

bet naktsākus konfiscēja.

VVI norāda, ka par katru nelikumīgi iegūtu samu malu zvejniekam būtu jāsamaksā Ls 7,50. Taču šī reida laikā pārkāpējiem izdevās aizmukt no notikuma vietas, un inspektori varēja vienīgi konfiscēt zvejas rīkus. Kopumā reidā tika konfiscēti 5 zivju tīkli un 23 naktsnores ar 1200 āķiem, kas, kā uzskata inspektori, pasargās ne vienu vien samu un citas zivis no iznīcības.

LETA

Novadnieks

Trešdienas, 2001. gada 13. jūnijis

POLICIJAS ZINĀS

Dega pamests kiosks

30. maijā Līvānos, Dzelzcela ielā 1a izcēlās ugunsgrēks pamests kiosks. Materiālo zaudējumu apmērs un ugunsgrēka cēloņi tiek noskaidroti.

Izraisīja avāriju un aizbēga

31. maijā Preiļos, Liepu ielā automašīnas Opel Ascona vadītājs neizvēlējās drošu braušanas attīru un ietriečās tajā pašā virzienā braucējā Audi 100, kas tajā brīdi veica pagriezienu palabi. Opel vadītājs no satiksmes negadījuma vietas aizbrauca. Cilvēki negadījumā nav cietuši. Notiek lietas apstākļu noskaidrošana.

Nozagts velosipēds

31. maijā reģistrēts iesniegums par to, ka Līvānos, Rīgas ielā 41 no dzīvojamās mājas kāpņu telpas pazudis kalnu velosipēds violetā krāsā. Notiek izmeklēšana un vainīgo personu noskaidrošana.

Ieklūts garāžā

Naktī uz 29. maiju Preiļos ieklūts A.S. piederošajā garāžā. Nozagta gumijas laiva, zvejas tīkli un dažādas mantas. Ierosināta kriminālieta.

Zādzība sadzīves atkritumu izgāztuvē

1. jūnijā reģistrēts iesniegums par to, ka Preiļos pilsētas sadzīves atkritumu izgāztuvē nozagts žoga metāla pinums 12 metru garumā. Notiek lietas apstākļu noskaidrošana.

Kautiņi svētku laikā

2. jūnijā Preiļu rajona policijas pārvalde ar iesniegumiem griezās trīs personas, kuras bija piekautas Preiļu estrādē nakti no 1. un 2. jūniju, kad tur notika koncerts un atpūtas sārkojums. Notiek lietas apstākļu un iesaistīto personu noskaidrošana.

Apzagta vasaras mājiņa

2. jūnijā reģistrēts iesniegums par to, ka Preiļu novada Aizkalnes pagastā nenoskaidrotā laiku periodā apzagta vasaras mājiņa. Paņemts pašaizsīts motobloks. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

Nepatikšanas alkohola dēļ

3. jūnijā Galēnos SIA «RNS-D» degvielas uzpildes stacijā notikusi zādzība, no kases aparāta paņemta naudas kaste. Zādzība notikusi alkohola lietošanas laikā. Vainīgā persona jau noskaidrota, tas izrādījies kāds Rēzeknes rajona iedzīvotājs. Tiks pieņemts

lēmums par lietas tālāku virzību.

Atkal parādījušies lopu zagļi

5. jūnijā Stabulnieku pagastā kādam zemniekam no ganībām nozagts tur pa nakti atstātais telš. Tas nozīmē, ka savu «rūpalu» atsākuši lopu zagļi. Preiļu rajona policijas pārvalde līdz lauku iedzīvotājus būt uzmanīgiem un neatstāt mājlopus pa nakti ganībās, kā arī informēt policijas pārvaldi vai iecirkņu inspektorus par aizdomīgām personām, kas uzdodas par lopu uzpircejiem, kā arī pierakstīt automobiļu numurus.

Pazudušas piena kannas

5. jūnijā Rušonas pagastā dienam saimniekiem no mājām pazudušas četras piena kannas un katls. Notiek lietas apstākļu noskaidrošana.

Ievajadzējās celtniecības instrumentus

7. jūnijā Rušonas pagastā Aglonas stacijā no SIA «Angro» telpām nozagti celtniecības instrumenti. Zagļi, iespējams, iekļuviši telpās pa logu. Notiek lietas apstākļu noskaidrošana.

Huligānisms un skandāli

28. maijā līvāniets Jakimis S. izdarīja huligāniskas darbības tirgus «Runcis» teritorijā. Sastādīts administratīvais protokols.

31. maijā Līvāniets Aigars V. alkohola reibumā mājās veica huligāniskas darbības pret B.P. Sastādīts administratīvais protokols.

1. jūnijā Līvānos, Rīgas ielā 37a Ivars R. alkohola reibumā veica huligāniskas darbības pret O.D. Sastādīts administratīvais protokols.

3. jūnijā Ivens B. Preiļos, Pauļa ielā 1 alkohola reibumā sārkoja ģimenes skandālu. Sastādīts administratīvais protokols.

4. jūnijā Preiļu novada Preiļu pagasta Sondoros Jānis C. alkohola reibumā izdarīja huligāniskas darbības. Izteikts oficiāls brīdinājums.

5. jūnijā Vārkavas pagasta Brišķas Jānis Zigurds S. ar traktoru iebraca kaimiņa dīķi un pēc tam arī draudēja kaimiņam, kā arī izrādīja fizisku pretošanos policijas darbiniekiem, kuri viņu aizturēja. Sastādīts administratīvais protokols.

6. jūnijā Līvānu novada Rožupes pagasta Dreīņos Jānis I. alkohola reibumā izdarīja huligāniskas darbības. Sastādīts administratīvais protokols.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

SPORTS, REKLĀMA

Apbalvo par aktivitāti

Aglonas vidusskolas skolēni piedalījās konkursa «Ceļojums uz Eiropas Savienību» noslēguma pasākumā, kas notika Rīgā. Uz galvaspilsētu devās Inese Tumova, Sandra Jubele, Janna Staškeviča, Zane Bajka, Signe Putāne un Uldis Gilučs skolotājas Valentīnas Jubelēs pavadībā. Konkursu organizēja Eiropas Komisijas delegācija Latvijā un apgāds «Izglītība».

Aglonas skolēni atzīti par visaktīvākajiem pareizo atbilstošiem. Skolēni konkursam gatavojuši ar skolotājas Lilijs Melderes valīdzību.

Kursa jautājumi tika publisešas kārtās trīs mēnešu garā, sākot no 8. marta. Katrā konkursa kārtā tika veltīta citiem jautājumiem — Eiropas Savienīai, tās dalibvalstīm un kandidatvalstīm, Latvijai celā uz Eiropas Savienību, dažādiem informācijas avotiem par ES.

Konkursa laikā tika sanemtas vēstules ar atbildēm no 99 dalībniekiem. Uz noslēguma pasākumu bija aicināti pareizo atbilstoši autori no visas Latvijas. Katras kārtas pieci pareizo atbilstoši autori saņēma piemiņas balvas, kuras bija sarūpējusi Eiropas Komisijas delegācija Latvijā.

Pirma un otru vietu dalīja Jūrmalas un Jelgavas skolēni.

Sākuma laikā konkursa dalībniekiem bija iespēja iepazīties ar Eiropas Savienības informācijas centru, kā arī tikšanās laikā ar Eiropas Komisijas delegācijas pārstāvjiem uzdot jautājumus un diskutēt par Latvijas pievienošanos Eiropas Savienībai.

L.Rancāne

INTERESANTI

Zivju eļļa uzlabo redzi

Grūtniecēm, kas ēd ar eļļu bagātas zivis, piemēram, sardīnes un skumbrijas, dzimst bēri ar labāku redzi, liecina Lielbritānijā veikts pētījums. Jau agrāk augstu novērtēta zivju bagātība ar

taukskābēm GHN — svarīgu nervu membrānu struktūras sastāvdaļu. Apsekojot 90. gados dzimus bērus, Bristoles universitātes speciālisti atzinuši, ka zivju diēta stimulē mazuļu re-

dzes attīstību. GHN ir krūts pienā, nevis standarta piena maišumos zīdaiņiem, tāpēc, domājams, jaunais pētījums pasteidzīnās diskusiju par nepieciešamību maišumiem pievienot zivju eļļu.

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Kinoteātris «Ezerzeme» Preilos

- ◆ 13. jūnijā pulksten 20.00 komēdija «Dubultjezga jeb viltus šāviens».
- ◆ 15., 17., 18., 19. un 20. jūnijā pulksten 20.00 drāma «Divkauja».

Sutru pagasta kultūras nams

- ◆ 15. jūnijā pulksten 22.00 balle, spēle «Naktsputni».

Upmalas pagasts

- ◆ 16. jūnijā pulksten 22.30 vasaras sezonas atklāšana estrādē. Diskotēka «...un pašam patīk». Lietus gadījumā Rožkalnu kultūras namā.

Stabulnieku kultūras nams

- ◆ 16. jūnijā pulksten 23.00 balle, spēle «Bruģis».

Riebiņu kultūras nams

- ◆ 16. jūnijā pulksten 22.00 diskotēka. Spēle «Hards».

Rožkalnu pagasts

- ◆ 16. jūnijā Arendoles pamatskolā notiks bijušo darbinieku un absolventu salidojums. Pulksten 15.00 dievkalpojums Arendoles baznīcā, pēc tam absolventu un skolotāju tikšanās.

Informāciju sagatavoja L.Rancāne

Vecums — negatīvo emociju mazinātājs

Kalifornijā veiktajā pētījumā, kas ilga 23 gadus un kurā piedalījās četras dažādas paaudzes, zinātnieki analizēja vairāk nekā divtūkstoš cilvēku negatīvās emocijas. Pētījumā viņiem piecas reizes bija jāatbild uz jautājumiem, vai ir izjutuši lepnumu, aizrautību, sajūsmu un apbrīnu, kā arī depresiju vai sagurumu.

Atklājās, ka dusmu vai sarūgtinājuma sajūtas ar laiku mazinās. Vecākie cilvēki atzina, ka neizjūt nemieru un nepievērš uzmanību tam, vai tiek kritizēti, kā arī mazāk norūpējušies par viņu rīcības vērtējumu.

11.

Uzvara Kvinheradā

Preiļu Valsts ģimnāzijas meitenes volejbola sacensībās uzvarēja sadraudzības skolas sportistes Norvēģijā.

Kvinherada, kurā atrodas vidusskola, ar ko Preiļu Valsts ģimnāzija jau vairākus gadus uztur kontaktus, ir Norvēģijas volejbola centrs. Abu skolu pedagoģi un audzēknī, regulāri ciemojoties te vienā, te otrā skolā, jau sen plānoja nodibināt arī sportiskus sakarus. Tiesa gan, Kvinheradas skolas

volejbola treneris, kas trenē dažādu valstu volejbolistus, bažījās, ka spēle nesanākšot, jo atbraucēji mājnieku komandu atstāja zaudētājos. Jāteic, ka rezultāts bija pavisam «nepiekājīgs» — 3:0.

Un tā, maijā uz Norvēģiju devās ģimnāzijas meitenes Jekaterina Akentjeva, Dana Skrinda, Inga Jakunova, Edīte Malnača, Marta Potapova, kā arī Preiļu 1. pamatskolas skolniece Jekaterina Vasiljeva un Jūlija Krapāne no Preiļu 2. vidusskolas. Ar viņām kopā brauca sporta kluba «Cerība» trenerē Žoja Jakimova, kā arī ģimnāzijas direktors Jānis Eglītis.

Kvinheradas skola kā allaž viesmīligi uzņēma ciemiņus, un

pat apmaksāja brauciena izdevumus, neraugoties uz to, ka atbraucēji mājnieku komandu atstāja zaudētājos. Jāteic, ka rezultāts bija pavisam «nepiekājīgs» — 3:0.

Preiļieši Norvēģijā ciemojās tās nacionālo svētku dienā, un bija iespējams salīdzināt, kā norvēģi veido, kopj un uztur patriotiskās jūtas. Katrā mazā ciematīnā notika svētku gājiens ar visu iedzīvotāju piedalīšanos. Pēc tam sekoja vietējie pašdarbības koncerti ciematū lielkajās zālēs. Visi bija centušies apgērbties tautas tērpos vai vismaz tērpos ar nacionālājām krāsām. Nenācies redzēt nevienu piedzērušos, un pa visu dienu — tikai divus smēķētājus (parreizāk — smēķētājus).

Gatavojas braucienam uz Spāniju

Preiļu Valsts ģimnāzijas vieglatlētes izcīnījušas tiesības piedalīties pasaules skolu sacensībās Spānijā.

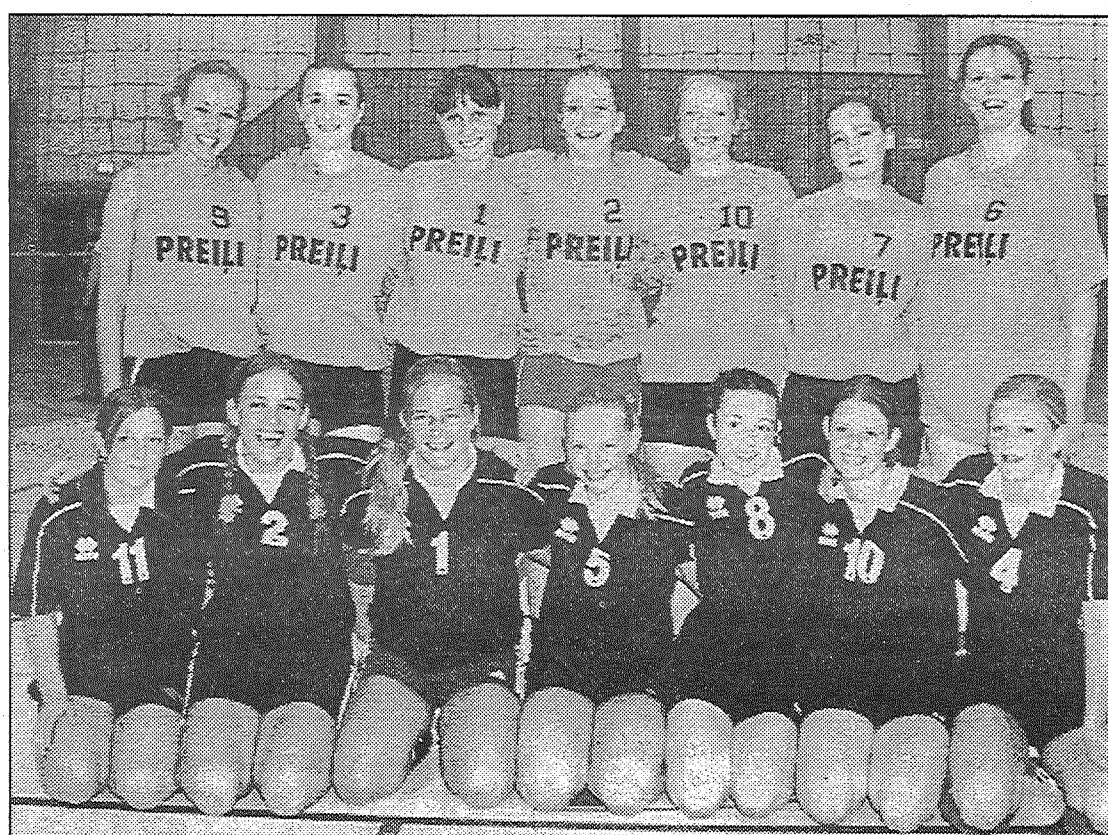
Katru gadu notiek pasaules skolu sacensības dažādos sporta veidos. Pirms četriem gadiem Preiļu Valsts ģimnāzijas skrējēji pārstāvēja Latviju krosa sacensībās. Šogad tiesības pārstāvēt Latviju izcīnījušas Preiļu vieglatlētes, kas uz finālsacensībām Spānijas pilsētā Malagā dosies kopā ar Latvijas izlasi.

Ģimnāzijas, Preiļu un valsts godu aizstāvēs Elīna Prikule, Inga Madelāne, Zane un Daira Liniņas, kā arī Sabīne Šņepste un Daiga Sparāne, kas nupat kā absolventējušas Preiļu 1. pamatskolu un līdz braucienam, cerāms, būs jau uzņemtas ģimnāziju audzēkņu skaitā.

Preiļieši uz Spāniju ceļos sporta skolotāja Leonīda Valdoņa pavadībā. Komanda celā dosies 18. jūnijā un atgriezīsies 2. jūlijā.

Kopējā Spānijas brauciena izmaksu summa ir 1800 lati. Pašlaik ģimnāzija tam ir iedalījusi 300 latus, Preiļu novada dome — 168, rajona izglītības pārvalde — 200 latus. Naudu ir piešķirši arī sponsori. Kopējā savāktā summa pašlaik ir 1268 lati. Pārejā nauda vēl tiek meklēta.

L.Rancāne

Preiļu Valsts ģimnāzijas un Kvinheradas vidusskolas komandu kopējais foto. Šis attēls bija publicēts Norvēģijas avīzē «Kvinnheringen».

REKLĀMA

REKLĀMA

REKLĀMA

**EURO
PART**

SIA

Auto rezerves daļas, autoriepas un piederumi kravas automašīnām, piekabēm, puspiekabēm un autobusiem.

**EUROPART LATINA
TIRDZNIECĪBAS
MENEDŽERIS DAUGAVPILĪ**

Stacijas iela 129j, Daugavpils
tālr./fakss: 5407496, 5407497
mob. tālr.: 6549466

Šonedēļ dzimšanas dienu svīn
Dzilnu pasta nodaļas pastnieks
Andris Jukša,
Livānu pasta nodaļas priekšnieka
vietniece
Zinaīda Zelčāne,
Rušonas pasta nodaļas priekšniece
Ināra Jarāne.
«Novadnieks» sirsniģi sveic jubilārus
un pateicas par laikraksta izplatīšanu.

Klāt atkal gadu gredzens mūža
kokam,
Ir mazliet skumji, mazliet kaut kā zēl,
Jo dienā, kurā draugu ziedi rokā,
Jau mazliet sudrabainu laimi vēl.

Laikraksts
«Novadnieks» un
pagastu padomes
sirsniģi sveic šīs
nedēļas jubilārus!

- 50 gados Arīdu Bicānu 17. jūnijā,
- 55 gados Lidiju Daukšti 13. jūnijā, 60 gados Venerandu Spalvu 13. jūnijā, 60 gados Bronislavu Sprūgi 17. jūnijā, 65 gados Valentīnu Katkeviču 11. jūnijā, 75 gados Helēnu Beinaroviču 13. jūnijā. AGLONAS PAGASTĀ;
- 55 gados Antonu Brakovski 12. jūnijā. AIZKALNES PAGASTĀ;
- 60 gados Jāni Rubenu 16. jūnijā, 70 gados Paulīnu Bogdanovu 13. jūnijā. GALENU PAGASTĀ;
- 55 gados Jāni Livmani (Bramaņos) 13. jūnijā, 65 gados Gunāru Jankovski 16. jūnijā, 80 gados Teklu Kovaļevsku 15. jūnijā. PELEČU PAGASTĀ;
- 96 gados Alekseju Upenieku 16. jūnijā. PREIĻU PAGASTĀ;
- 55 gados Antonu Laizānu 17. jūnijā, 60 gados Albertu Šmeikstu 12. jūnijā, 60 gados Fekliniju Daniļovu 17. jūnijā, 85 gados Uljanu Žurovu 12. jūnijā. RIEBINU PAGASTĀ;
- 55 gados Jāni Eiduku 16. jūnijā, 80 gados Antoniju Grigu 15. jūnijā. RUDZĀTU PAGASTĀ;
- 50 gados Antonu Verzi 11. jūnijā, 80 gados Juzefu Pušlaku 11. jūnijā, 80 gados Feodosiju Jakovjevu 11. jūnijā, 90 gados Kazimiru Upenieku 16. jūnijā. RUSONAS PAGASTĀ;
- 65 gados Antonu Bogoto 12. jūnijā, 65 gados Genovefu Krivanogu 13. jūnijā, 70 gados Veroniku Punculi 13. jūnijā, 80 gados Helēnu Giluci 15. jūnijā. SAUNAS PAGASTĀ;
- 55 gados Zenonu Struku 15. jūnijā, 62 gados Janīnu Uspeli 15. jūnijā, 63 gados Antonīnu Gorinu 15. jūnijā, 66 gados Fedorū Kozlovu 14. jūnijā, 71 gadā Malgožatu Zagorsku 13. jūnijā. SILAJĀNU PAGASTĀ;
- 65 gados Mariannu Geiduku 11. jūnijā. SĪLUKALNA PAGASTĀ;
- 94 gados Vlassu Kitovu 13. jūnijā. STABULNIEKU PAGASTĀ;
- 70 gados Pēteri Lozdu 17. jūnijā. SUTRU PAGASTĀ;
- 76 gados Ksaveriju Aizpurieti 11. jūnijā. TURKU PAGASTĀ;
- 50 gados Annu Kursiti 14. jūnijā, 80 gados Veroniku Gavari 15. jūnijā. UP-MALAS PAGASTĀ;
- 65 gados Antonu Sparānu 12. jūnijā. VĀRKAVAS PAGASTĀ.

Sveicam
pilngadniekus!

• Viktoru Valaini Galēnu, Līgu Mičuli Sīlukalna, Andi Sembeli Upmalas pagastā.

Pēc pagastu padomju informācijas

SLUDINĀJUMI, REKLĀMA, LĪDZJŪTĪBAS

Lai vairāk ziedu dzīves dārzā zied,
Lai tavas rokas negurst raitā darbā,
Lai katra diena jaunu dzīesmu dzied,
Kas dārgs, to tuvu sirdīj glabāt
Un neļaut rūsas plūdiem pāri iet.
**Mīli sveicam
Juzefu Pušlaku
80 gadu jubilejā.**

Dēls, vedekla, mazbērni

- Firma pērk un pārdomē sertifikātus.
- Sniedz juridiskus pakalpojumus.
- Pieņem pasūtījumus spēdogu, zīmogu un vizitāru izgatavošanai.
- Pieņem pasūtījumus dokumentu noformēšanai IJ, ZS, SIA, pajū, kooperatīvu sabiedrību reģistrēšanai, likvidēšanai, izmaiņām statūtos ar tālāku dokumentu reģistrēšanu Uzņēmumu reģistrā. Adrese: Preiļos, Raiņa-bulvāri 13 (poliklīnika), 3. stāv., 302. kab. Tālr. 22770, 6559587.

Pardod

1-istabas dzīvokli ar daļējam ērtībām. Tālr. 24532; graudus Rožupē. Tālr. 9190485; graudus, UAZ tentu. Tālr. 34429; govis, ir izvēle. Tālr. 53-76260; grūsnu govi. Tālr. 73503.

Meklē darbu

krāšņu, kamīnu un dekoratīvo sienu mūrnieks. Tālr. 9886842.

Dažadi

Pazaudēti Ivara Zuicāna dokumenti. Pret atlīdzību lūdu zvānīt 53 37579, 9852645.

Iepērkam mājlopus galai.

Tālr. 24147, 21956.

Veikalā "SPEKTRS" vasaras akcija!

LMT bezmaksas pieslēgums
no 11. jūnija līdz 24. jūnijam!

Pērkot mobilos telefonus
**NOKIA 3310, NOKIA 5110,
ERICSON A2628, ERICSON T20e,
SIEMENS C35, SIEMENS M35,
ALCATEL 301** pēcpamatka kopā
ar LMT abonēšanas maksu gada
laikā, nemaksājot procentus!

Katram telefona pircējam
dāvana -telefona macīns!

SPEKTRS

Preiļos, Raiņa bulv 17,
TEL/FAX 1-5307044

APSTIPRINĀTI PRIVATIZĀCIJAS NOTEIKUMI

PRIVATIZĀCIJAS AGENTŪRA PAZINO:

31.05.2001. ir apstiprināti

valsts īpašuma objekta - ēku un būvju Preiļu rajonā,
Rožupes pagastā, Drēnu sādžā, Krasta ielā 6,

objekta Nr.1 – veteriņārās klinikas

privatizācijas noteikumi

Objekta atrašanās vieta:

Preiļu rajonā, Rožupes pagastā, Drēnu sādžā, Krasta ielā 6, LV – 5327. Privatizācijas subjekti vār iepazīties ar objekta privatizācijas noteikumiem un iesniegt apliecinājumu privatizācijai saskaņā ar tiem Privatizācijas aģentūrā Rīgā, K.Valdemāra ielā 31, līdz 2001.gada 3.jūlija pulksten 16.

Tālrunis uzziņām Rīgā 7021311.

Pirmpublikācija: 06.06.2001., "Latvijas Vēstnesis" nr.87.

Privatizācijas aģentūra

K.Valdemāra iela 31, Rīga, LV-1887 E-mail: lpa@mail.bkc.lv http://www.lpa.bkc.lv/

APSTIPRINĀTI PRIVATIZĀCIJAS NOTEIKUMI

PRIVATIZĀCIJAS AGENTŪRA PAZINO:

31.05.2001. ir apstiprināti

valsts īpašuma objekta - ēku un būvju Preiļu rajonā,
Rožupes pagastā, Drēnu sādžā, Krasta ielā 6,

objekta Nr.2 – garāžas

privatizācijas noteikumi

Objekta atrašanās vieta:

Preiļu rajonā, Rožupes pagastā, Drēnu sādžā, Krasta ielā 6, LV – 5327. Privatizācijas subjekti var iepazīties ar objekta privatizācijas noteikumiem un iesniegt apliecinājumu privatizācijai saskaņā ar tiem Privatizācijas aģentūrā Rīgā, K.Valdemāra ielā 31, līdz 2001.gada 3.jūlija pulksten 16.

Tālrunis uzziņām Rīgā 7021311.

Pirmpublikācija: 06.06.2001., "Latvijas Vēstnesis" nr.87.

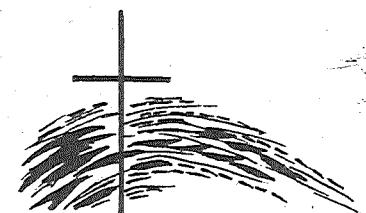
Privatizācijas aģentūra

K.Valdemāra iela 31, Rīga, LV-1887 E-mail: lpa@mail.bkc.lv http://www.lpa.bkc.lv/

15. un 18. jūnijā pārdos melnraibus, brūnus šķirošus broilerčālus, brūnus un balto jaunputnus 2,5-4 mēn., dējējvistas, gailesus, cālu barību. Ansopkos 7.30; Alzkalnē 7.45; Pelēcos 8.00; Ārdavā 8.15; Aglonā 8.35; Jaunaglonā 8.50; Aglonas st. 9.05; Bašķos 9.15; Kastīre 9.20; Gaļišķos 9.40; Preiļos 9.55; Sutros 10.55; Rožupē 11.10; Vanagos 11.20; Livānos 11.45; Pēterniekos 12.15; Rudzātos 12.35; Priekulē 12.50; Galēnos 13.35; Stabulniekos 13.50; Pieniņos 14.05; Riebiņos 14.20; Ārčinkos 14.35; Vārkavā 14.45; Upmalā 15.00; Rimcānos 15.10; Piliķos 15.30.

A/s «Preiļu siers» no 16. maija
noteikusi šādas
piena iepirkuma cenas:

- augstākā šķira — 10,5 sant./kg + 12% vai PVN piemaksa par olbaltumvielām virs bāzes $3,0\% \pm 0,001$
- I šķira — 8,5 sant./kg + 12% vai PVN piemaksa par olbaltumvielām virs bāzes $3,0\% \pm 0,001$
- II šķira — 7,0 sant./kg + 12% vai PVN piemaksa par olbaltumvielām virs bāzes $3,0\% \pm 0,001$.

Pa tavu ceļu iedami pret tāli,
Mēs tevi pieminam ar sāpi mēmu,
Un iesāk dunēt kapu zvani tāli,
n atkal dzirdam sēro rekviēmu...

Skumstam kopā ar Agafiju
Trusovu, no MĀMULĀS uz
mūziem atvadoties.

Preiļu elektrisko tīklu rajona
kolektīvs

Dzēļ skaudrā sāpe palicēju sirdīs,
Un atvadām tie siltus vārdus sakā,
Bet tu vairs miljos nesadzirdi,
Jo mūžs ir norimis uz smilšu takas.

Šajā skumju brīdi esam kopā ar
Jāzepu Zalānu, no BRĀĻA
uz mūžu atvadoties.

Meliorācijas daļas kolektīvs

Jau saule riet un atvadās no dienas,
Sirds preti klusumam un dusai iet.
To melno sāpi vārdos neizstāstīt,
To bēdu nepacelt, kas smagi spiež.

Izsakām dzīļu līdzjūtību
Annai Lazarevai, MĀMULU
kapu kalnā izvadot.

Preiļu rajona veterinārās pārvaldes
kolektīvs

Ai, zēme, māmuļa, kam nēmi māti?
Vairs tevis nav. Tik loti, loti sāp.

Dalām bēdu smagumu ar
Vitālija Livmaņa ģimeni,
MĀTI smiltājā izvadot.

Preiļu LKB un piena pārraudzības
biedrības kolektīvs